

RECULL DE PREMSA

Declaracions de Joan Martí i Castell a RAC-1 sobre la definició del terme «transvasament»

28 de març del 2008

[Consulta El Butlletí de l'IEC](#)

la situación de sequía persista. Una solución liderada por No obstante, con la búsqueda del preciado recurso pa en defensa del Ebro. / Isabel Garcia Pagan

'HACER AGUA'

Freno al plan desde Madrid

El Gobierno de Zapatero, entonces en funciones, no está dispuesto a que reaparezca, como el Guadiana, una guerra del agua que le deje descolocado en los feudos del PP Valencia y Murcia y el 28 de marzo prohíbe explícitamente el trasvase: "No hay ni habrá trasvase del Ebro" -eso incluye a sus afluentes, como el Segre-, zanjó María Teresa Fernández de la Vega. Más claro el agua.

El problema adopta tintes dra-

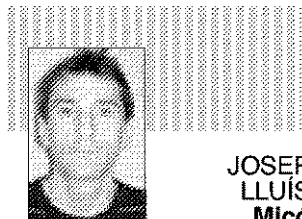
"No es un trasvase,
es una aportación puntual,
provisional, urgente
y desmontable"

FRANCESC BALTASAR (25/III/2008)
Conseller de Medi Ambient

máticos cuando el conseller Baltasar habla de situación de "emergencia nacional" en Catalunya. Es tal la gravedad de la situación que apela de improviso a un acuerdo político al más alto nivel, entre el presidente de la Generalitat y el líder de la oposición, Artur Mas, que ahuyente la guerra del agua en Catalunya. De paso, el Institut d'Estudis Catalans interviene para vindicar la existencia de la palabra *trasvase*. Otra cosa es que políticamente el término no guste.

Mots

JOSEP
LLUÍS
Micó

Als polítics els fa pànic anunciar certes mesures impopulars. S'equivoquen quan pensen que el ciutadà comú és tan covard com ells i tendeixen a inventar-se perifrasis estranyes i eufemismes delirants per lliurar-se de pronunciar en públic paraules com *guerra*, *mort*, *avortament*, *crisi*, *atur*... Ara, amb la sequera com a problema de primera magnitud, el terme *transvasament* s'ha afegit a la llista de mots proscrits. Així, el conseller de Medi Ambient ha arribat a afirmar que caldria inventar-se una paraula per descriure la «captació provisional» d'aigua que el Govern pretenia impulsar al riu Segre. Per sort, des de l'Institut d'Estudis Catalans el van corregir i li van recordar que ja hi havia un concepte que ho defineix: *transvasament*. **Francesc Baltasar** creu que els diccionaris «van per darrere de la imaginació», una frase que, automàticament, en suggereix una altra: alguns governants van per darrere de la intel·ligència. Tot i que, per evitar circumloquis, a aquests individus se'ls pot qualificar directament d'ignorants.

Esta es la versión caché conservada por iMente de http://www.diaridegirona.cat/secciones/noticia.jsp?pRef=2008040800_4_258232__Opinio-Mots.
La caché de iMente es la instantánea de esta página que nuestro agente inteligente capturó cuando exploramos la Web de forma automática.
Es posible que esta página haya cambiado desde entonces. Pulse [aquí](#) para ver la página actual.

Se han resaltado las palabras clave: **institut destudis catalans**

Dimarts 08 d'abril de 2008 Contacti amb [diaridegirona.cat](http://www.diaridegirona.cat) | RSS

NOTÍCIES
Opinió

HEMEROTECA »

PORTADA

ACTUALITAT

ESPORTS

ECONOMIA

OPINIÓ

BLC

Firmes del dia

Triwwwuna

Cartes al Director

Enquestes

F

[diaridegirona.cat](#) » Opinió

Mots

🕒 01:44

JOSEP LLUÍS MICÓ Als polítics els fa pànic anunciar certes mesures impopulars. S'equivoquen quan pensen que el ciutadà comú és tan covard com ells i tendeixen a inventar-se perífrasis estranyes i eufemismes delirants per lliurar-se de pronunciar en públic paraules com guerra, mort, avortament, crisi, atur... Ara, amb la sequera com a problema de primera magnitud, el terme transvasament s'ha afegit a la llista de mots proscrits. Així, el conseller de Medi Ambient ha arribat a afirmar que caldria inventar-se una paraula per descriure la "captació provisional" d'aigua que el Govern pretenia impulsar al riu Segre. Per sort, des de l'**Institut d'Estudis Catalans** el van corregir i li van recordar que ja hi havia un concepte que ho defineix: transvasament. Francesc Baltasar creu que els diccionaris "van per darrere de la imaginació", una frase que, automàticament, en suggereix una altra: alguns governants van per darrere de la intel·ligència. Tot i que, per evitar circumloquis, a aquests individus se'ls pot qualificar directament d'ignorants.

COMPARTIR

Què és això?

✉ **ENVIAR PÀGINA »**

T+ **AUGMENTAR TEXT »**

🖨 **IMPRIMIR PÀGINA »**

T- **REDUIR TEXT »**

Más Ofertas Aquí

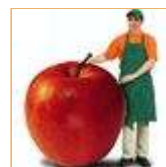
Aparato gimnástico
La salud de la espalda es importante para una buena postura.

PVP: 199,99 €

Pro-360 Proteínas de Cytogen.
Compra directa en Ebay.

PVP: 27,98 €

Supermercado de productos frescos
El supermercado exclusivo de Internet, con los mejores productos frescos.

PVP: Consultar

EL RUNRÚN

Manuel Trallero

El (no) trasvase

Están las perversiones habituales. La ocultación de la realidad, el dominio del tiempo, la distorsión del lenguaje... Todo el paradigma de la manipulación política. Aparecen unas estacas como por ensalmo, nadie repara en ellas. ¿Para qué?, si no existen. El tiempo se ha acelerado considerablemente y con él la mentira. En un antes anterior a las elecciones, la captación de aguas, incluso de forma irregular con expedientes sancionadores abiertos por la Agència Catalana de l'Aigua, para abastecer de nieve artificial las estaciones de esquí, era en palabras del conseller Baltasar "cosa de poca importància", una nimiedad. Después de las elecciones, multa por lavar el coche. Se sacó *bèstia grossa* - algo como "alarma social" y estamos ante una "emergencia nacional" - reparen en el adjetivo nacional-, un slogan propagandístico tras el cual esconder la propia inoperancia, un remedo de la "pertinaz sequía" del franquismo y el No-Do. Todo cambia, nada pasa.

La izquierda se resguarda siempre detrás de las palabras, detrás de la pancarta. 'Trasvase' es un estigma, una palabra demonizada. Había que sacar las tropas de Iraq y tenerlas en Afganistán, eso sí, en misión de paz, he ahí la pequeña diferencia. Baltasar no puede hacer un trasvase, se lo impide la lengua. ¿Qué hacer entonces? "Una captación puntual, temporal, desmontable y reversible del agua". Y llega al delirio: "Normalment els diccionaris recullen el que la gent parla, tant de bo els professionals de la comunicació ens trobin una paraula que ens permeti definir aquest fet, que és l'aportació d'un riu a un altre, sobretot amb

aquestes característiques". Remachando el clavo: "A vegades no ens expressem prou bé, però hi ha molta gent que no ens vol escoltar perquè és més còmoda la situació que tenen". Pero, claro, el presidente de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans le responde: "No hi ha cap altra pa-

La izquierda se
resguarda siempre
detrás de palabras
o de pancartas;
'trasvase' es un
estigma, la palabra
demonizada

raula diferent de 'transvasament' per definir el que es vol fer amb l'aigua del Segre".

Ya lo ha escrito Adan Kovacs en *Guerra y lenguaje*. "El lenguaje ejerce un poder falso (...), nuestro conocimiento del mundo está distorsionado porque se produce a través de él (...), actúa como herramienta del poder explotador, represor y engañoso, para someter a reprimidos, explotados y engañados (...). La lengua que el periodismo ha vuelto corrupta e imposible (...) un recurso principal de la incompreensión (...) el lenguaje es incomprensible". Este era el país en donde Espriu sentenciaba: "Però hem viscut per salvar-vos els mots, / per retornar-vos el nom de cada cosa...", antes de que el cuarto cinturón fuese "la ronda del Vallès" o los barracones escolares, "aulas prefabricadas"; que Terra Lliure fuese una "organización armada"; que el hundimiento del Carmel fuese un "accidente" o "nuestro chapapote"; que el apagón fuese una "incidencia en el suministro eléctrico"; que los asesinos del bando republicano fueran unos "incontrolados"; que los retrasos de Renfe fueran "alteraciones del horario", o la familia, "unidades de cohabitación".

Tiene su razón Joaquim Nadal al afirmar: "Es di-
guin com es diguin les coses és secundari, no és una
cuestió semàntica". Por lo visto, es secundario que
sea un "acto para la liberación de Euskalerrria" o "una
acción terrorista" el asesinato de un ex concejal de su
partido por ETA. Pura semántica. Hay una copla, que
recoge Pancraccio Celdrán en *Hablar con corrección*,
que resume lo acaecido: "A la cara lo digo / pa que
entiendas / porque a veces la cara / sirve de lengua".

l'anàlisi | E. VILANOVA evilanova@elpunt.cat

Cada nació té el govern que es mereix

És cert que els diaris ho reiteraven, però ens semblava increïble per a aquells que pensem que el pitjor que pot fer un polític i un govern és mentir i mentir-nos. La notícia era que José Luis Rodríguez Zapatero havia donat l'ordre que durant la campanya electoral cap empresa important podia fer suspensió de pagaments. Tot i que el sector de la construcció ja estava en una certa crisi, durant la campanya, cap ho va fer; però encara no s'ha format el nou govern i ja unes quantes promotores importants han passat pels jutjats. No han pogut esperar més. El discurs oficial durant la campanya només podia ser que l'economia funcionava molt bé, que res de crisi i que si algú esmentava la crisi era perquè era poc patriota, ja que falsejava la realitat pel seu interès electoral. Insistien a dir que l'alça del tipus de l'Euribor ja havia tocat sostre i aviat començaria a baixar, i el mateix passava amb la inflació. És a dir, fins i tot ens volien fer creure que cap indicador indicava la realitat de fons, i les dades que anaven apareixent eren distorsionades per efectes puntuals. Els fonaments econòmics, deien, són bons i cap previsió requereix redefinir-se, puix que en poc temps tot tornarà al seu lloc.

Encara és l'hora que el ministre d'Economia, Pedro Solbes, revisi les dades macroeconòmiques previstes en els pressupostos de l'Estat, tot i que les evidències de l'alentiment econòmic són aclaparadores. Ja els pressupostos foren un engany per la manca de realisme de les seves previsions, atribuïble a la campanya electoral, però ara cometen el pitjor error que es pot fer: persistir en l'engany.

Tothom sap, i suposo que Solbes també, que a Espanya no creixerà el PIB un 3,5% aquest any i que la inflació no serà del 2,5%, per exemple. Quin sentit té mantenir l'engany? És que pretenen mantenir-nos tot el temps enganyats? O és que no saben com rectificar i dir-nos la veritat?

A casa nostra les coses tampoc van millor. L'engany també forma part de «l'ètica governamental». Algunes vegades l'engany és per iniciativa pròpia, i d'altres, pel que hem vist, induït pels altres. Però sigui pel culpa d'ells o consentit i compartit pels nostres, utilitzar la mentida per beneficiar-se'n és un greu error i una manca d'ètica que els desqualifica per fer la feina que fan.

Pot un país anar endavant o afrontar moments de greus crisis sense un govern amb credibilitat? La confiança que necessiten els governants dels governats s'ha de guanyar diàriament, i si ja n'hi havia poca, aquests dies s'ha fet miques. Primer de tot han jugat amb la semàntica d'una manera tan barroera —«captació puntual, temporal, desmuntable i reversible d'aigua» per dir *transvasament*— que fins i tot l'Institut d'Estudis Catalans els ha hagut de recordar què vol dir la paraula *transvasament*.

I per acabar-ho d'arrodonir han hagut de reconèixer que estaven preparant en secret allò que havien negat formalment en el Parlament de Catalunya.

De vegades les empreses fan ús d'una estratègia que en anglès en diuen *rebranding*, que consisteix a canviar el nom o la marca d'un producte, però el producte no canvia. És allò que en català en diem canviar-ho tot perquè res canviï. Aquesta tècnica de vegades té èxit, però no sempre és una bona tècnica. Però en política el *rebranding* sempre és dolent i és necessari que les coses es diguin pel seu nom, i allò que es digui tingui sentit.

Tots hem vist fins on han estat capaços de portar-nos els defensors del discurs de la «nova cultura de l'aigua». A una situació d'emergència nacional on la manca de previsió i les contínues improvisacions ens costaran una importantíssima quantitat de diners públics. Era increïble però, pel que sembla, era veritat: els responsables de la gestió de l'aigua del nostre país treballaven en la hipòtesi, infal·lible i fonamentada, que cada dia que passava sense ploure la pluja era un dia més a prop.

Deia Joseph de Maistre: «cada nació té el govern que es mereix»; potser tenia raó.

Esta es la versión caché conservada por **iMente** de http://www.vilaweb.cat/www/elpunt/noticia?p_idcmp=2807042.
La caché de **iMente** es la instantánea de esta página que nuestro agente inteligente capturó cuando exploramos la Web de forma automática.
Es posible que esta página haya cambiado desde entonces. Pulse [aquí](#) para ver la página actual.

Se han resaltado las palabras clave: **institut destudis catalans**

| [Contactar amb El Punt](#) - [Pobles i Ciutats](#) |

Continguts generals: ☐

Continguts d'edicions: ☐

| [Qui som?](#) - [El Club del subscriptor](#) - [Les 24 hores d'El Punt](#) - [Publicitat](#) - [Borsa de treball](#) | [El Punt](#) | [VilaWeb](#) |

dilluns, 7 d'abril de 2008

dilluns, 7 d'abril de 2008

>

Cada nació té el govern que es mereix

[l'anàlisi . evilanova@elpunt.cat](#)

[E. VILANOVA](#) .

És cert que els diaris ho reiteraven, però ens semblava increïble per a aquells que pensem que el pitjor que pot fer un polític i un govern és mentir i mentir-nos. La notícia era que José Luis Rodríguez Zapatero havia donat l'ordre que durant la campanya electoral cap empresa important podia fer suspensió de pagaments. Tot i que el sector de la construcció ja estava en una certa crisi, durant la campanya, cap ho va fer; però encara no s'ha format el nou govern i ja unes quantes promotores importants han passat pels jutjats. No han pogut esperar més. El discurs oficial durant la campanya només podia ser que l'economia funcionava molt bé, que res de crisi i que si algú esmentava la crisi era perquè era poc patriota, ja que falsejava la realitat pel seu interès electoral. Insistien a dir

que l'alça del tipus de l'Euribor ja havia tocat sostre i aviat començaria a baixar, i el mateix passava amb la inflació. És a dir, fins i tot ens volien fer creure que cap indicador indicava la realitat de fons, i les dades que anaven apareixent eren distorsionades per efectes puntuals. Els fonaments econòmics, deien, són bons i cap previsió requereix redefinir-se, puix que en poc temps tot tornarà al seu lloc.

Encara és l'hora que el ministre d'Economia, Pedro Solbes, revisi les dades macroeconòmiques previstes en els pressupostos de l'Estat, tot i que les evidències de l'alentiment econòmic són aclaparadores. Ja els pressupostos foren un engany per la manca de realisme de les seves previsions, atribuïble a la campanya electoral, però ara cometem el pitjor error que es pot fer: persistir en l'engany.

Tothom sap, i suposo que Solbes també, que a Espanya no creixerà el PIB un 3,5% aquest any i que la inflació no serà del 2,5%, per exemple. Quin sentit té mantenir l'engany? És que pretenen mantenir-nos tot el temps enganyats? O és que no saben com rectificar i dir-nos la veritat?

A casa nostra les coses tampoc van millor. L'engany també forma part de «l'ètica governamental». Algunes vegades l'engany és per iniciativa pròpia, i d'altres, pel que hem vist, induït pels altres. Però sigui pel culpa d'ells o consentit i compartit pels nostres, utilitzar la mentida per beneficiar-se'n és un greu error i una manca d'ètica que els desqualifica per fer la feina que fan.

Pot un país anar endavant o afrontar moments de greus crisis sense un govern amb credibilitat? La confiança que necessiten els governants dels governats s'ha de guanyar diàriament, i si ja n'hi havia poca, aquests dies s'ha fet miques. Primer de tot han jugat amb la semàntica d'una manera tan barroera – «captació puntual, temporal, desmuntable i reversible d'aigua» per dir *transvasament* – que fins i tot l'**Institut d'Estudis Catalans** els ha hagut de recordar què vol dir la paraula *transvasament*.

I per acabar-ho d'arrodonir han hagut de reconèixer que estaven preparant en secret allò que havien negat formalment en el Parlament de Catalunya.

De vegades les empreses fan ús d'una estratègia que en anglès en diuen rebranding, que consisteix a canviar el nom o la marca d'un producte, però el producte no canvia. És allò que en català en diem canviar-ho tot perquè res canviï. Aquesta tècnica de vegades té èxit, però no sempre és una bona tècnica. Però en política el rebranding sempre és dolent i és necessari que les coses es diguin pel seu nom, i allò que es digui tingui sentit.

Tots hem vist fins on han estat capaços de portar-nos els defensors del discurs de la «nova cultura de l'aigua». A una situació d'emergència nacional on la manca de previsió i les contínues improvisacions ens costaran una importantíssima quantitat de diners públics. Era increïble però, pel que sembla, era veritat: els responsables de la gestió de l'aigua del nostre país treballaven en la hipòtesi, infal·lible i fonamentada, que cada dia que passava sense ploure la pluja era un dia més a prop.

Deia Joseph de Maistre: «cada nació té el govern que es mereix»; potser tenia raó.

LA GESTIÓ DE LA SEQUERA

Aigües tèrboles

Eufemismes i mitges veritats han envoltat tot el procés de concreció del projecte per transvasar aigua del Segre

E.A. / Barcelona

● Catalunya ha viscut un mes de veritable vertigen. La concreció que el govern prepara un transvasament del Segre per evitar els talls d'aigua a Barcelona aquesta tar-

dor ha reactivat la guerra de l'aigua a les Terres de l'Ebre, l'ha encès al Pirineu i a Ponent, i ha provocat la divisió entre els càrrecs territorials d'ICV i EUIA dependent de si són de l'àrea metropolitana o

dels territoris més afectats. A més, ha tornat a tibar les relacions entre els governs català i espanyol. Mentre el conseller de Relacions Institucionals, Joan Saura, va acusar el govern estatal de deslleial, el de

medi Ambient, Francesc Baltasar, els va acusar d'amagar el transvasament per electoralisme. I mentrestant, continua sense ploure tot i les pregàries de l'arquebisbe de Barcelona.

El descrèdit dels polítics pot arribar a extrems insospitats atès el reguitzell d'eufemismes i veritats a mitges que el govern català ha ofert a la ciutadania des que el 6 de març, en plena campanya electoral, l'actual cap de l'oposició, Artur Mas, apuntava en un míting a Tarragona que el govern preparava un transvasament del Segre per pal·liar una sequera que està posant en perill l'abastament d'aigua a la regió metropolitana de Barcelona. Una actuació que el conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar, va desmentir rotundament davant de la premsa i que ara es defensa com l'única opció viable —la més ràpida i barata— per evitar els talls d'aigua a la tardor.

CiU va anar més enllà i va portar el possible transvasament del Segre al Parlament. Una interpel·lació del seu diputat i exconseller de Medi Ambient, Ramon Espadaler, al conseller, el 12 de març, en què detallava que el transvasament es pensava fer des d'un municipi de la Cerdanya, concretament Prats i Sansor, i amb una canonada que es faria passar per la galeria de serveis del túnel del Cadí fins a al pantà de la Baells, a la conca del Llobregat, va acabar destapant la caixa de trons que, ara s'ha sabut, estava guardada en clau al ministeri de Medi Ambient des del mes de novembre passat. I és que mentre en seu parlamentària Baltasar va continuar negant que el govern català es plantejés cap transvasament —«No i no, ni ara, ni mai», va dir el conseller—, fora, als passadissos de l'hemicycle, matissava que una captació temporal del Segre per qüestions d'emergència no seria un transvasament.

Finalment, el conseller va haver de donar la cara. Després de diverses fugues informatives, del fet que un conseller de la Generalitat —el d'Agricultura, Joaquim Llena— ho negués taxativament —per-

El Segre a l'altura de l'embassament de Rialb, la setmana passada. / EFE

La PDE, del divorci a la reconciliació

GUSTAU MORENO / Tortosa

● Abans de les eleccions estatals, la Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE) va organitzar una concentració contra el projecte de regadiu del Xerta-Sénia, un canal que el moviment social creu que podria utilitzar-se per transvasar aigua al País Valencià. El debat estava en un moment molt diferent, ja que el col·lectiu no s'acabava de creure que CiU, després d'haver donat suport al pla hidrològic del PP, hagués renunciat a pactar amb qualsevol partit que volgués recuperar els transvasaments. La intenció de la PDE era no interferir en la campanya electoral, però el portaveu Manolo Tomás ja va advertir que el col·lectiu no es casaria «ni amb cap

partit ni amb cap govern». De fet, més que una boda va arribar un divorci, ja que durant la campanya electoral va esclatar una primera polèmica per la venda d'aigua dels pous de Tarragona i Reus a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Fins dues setmanes després, les denúncies de CiU no van posar al descobert els plans de la Generalitat per fer un transvasament del Segre, l'afluent més important de l'Ebre català. La idea era tan radical que la PDE ni se la volia creure, però va advertir que una captació des del Segre vulneraria el Compromís per l'Ebre signat el 2003 amb el PSC, ERC i ICV. L'objectiu, segons Tomás, era crear un estat d'opinió favorable al futur

aprofitament del regadiu Segarra-Garrigues, amb 3 dels seus 20 metres cúbics per segon. «El transvasament del Segre no és un invent de Montilla, sinó la recuperació d'una antiga idea de Pujol», va afegir-hi. Però la reacció de la PDE es va precipitar quan el govern va reconèixer la intenció de tirar endavant el transvasament del Segre. Així, el 27 de març la PDE va trencar el seu idíl·li amb el tripartit *transvasista* i va anunciar mobilitzacions, que es decidiran en l'assemblea del proper 19 d'abril. Només la revolta d'ERC i d'ICV de l'Ebre, en contra dels plans del govern, ha servit per assajar una reconciliació dels contraris al transvasament amb els seus antics aliats polítics.

què el seu company de govern no li havia dit res des del mes de novembre... i de l'aparició d'unes estanques en uns prats de Prats i Sansor que marcarien el traçat que hauria de fer la canonada i que un jutjat investiga després de la denúncia dels propietaris, Baltasar va fer un pas endavant i va anar a Lleida a

presentar el projecte.

El 25 de març el conseller va anunciar que el govern es plantejava una «aportació temporal, puntual i reversible» del Segre en cas que a la tardor continués sense ploure. La paraula *transvasament*, però, quedava prohibida. ICV-EUIA havien estat un dels principals opositors al

transvasament de l'Ebre i, de fet, a qualsevol trasllat d'aigua de conca a conca. La situació actual els situava en una situació d'extrema feblesa mediàtica, però Baltasar la va fer encara més evident en negar-se a acceptar que havia planificat un transvasament. Primer, l'Institut d'Estudis Catalans i di-

vendres passat el mateix secretari general d'ICV, Jordi Guíllot, li van recordar que sí que era un transvasament.

La proposta va aconseguir reactivar la Plataforma en Defensa de l'Ebre, una entitat que té molt a veure amb la derogació del Plan Hidrológico Nacional que havia planificat el

PP i que ja ha qualificat de transvasista l'actual govern tripartit. A més, els càrrecs d'ICV, EUIA i ERC a Lleida i a les Terres de l'Ebre no han mantingut la disciplina de partit i han criticat obertament el projecte. I no només això, sinó també la política comunicativa del Departament de Medi Ambient. I és que el conseller no va parlar amb ningú dels territoris afectats fins que el pla no era ja *vox populi*, va obviar que la captació d'aigua es vol fer en un espai protegit dins d'una xarxa europea d'espais naturals, va afirmar que la captació costaria 20 milions i després va haver d'admetre que eren 45...

Tensió amb l'Estat

Quan el govern es pensava que la seva guerra seria, doncs, amb els territoris que s'oposen al transvasament del Segre, va aparèixer un nou front. El 26 de març, la ministra de Medi Ambient, Cristina Narbona, també fent ús de veritats a mitges, va assegurar, al costat d'un silenciós Baltasar durant la presentació a Barcelona del Congrés Mundial de la Natura, que el govern espanyol no tenia coneixement «oficial» de la proposta de l'executiu català, i en un dinar posterior amb informadors va afegir que la notícia li havia arribat per la premsa. La vicepresidenta en funcions, María Teresa Fernández de la Vega, era molt més contundent després del consell de ministres de fa dos divendres i rebutjava qualsevol transvasament. «ni de l'Ebre ni del Segre», amb la intenció de parlar els peus a les primeres crítiques que ressonaven des del País Valencià i Múrcia, delitoses també per un transvasament de l'Ebre a les seves terres.

Tot i això, al principi la ministra no va descartar del tot el transvasament i va assegurar que el seu ministeri estudiaria la pro-

Passa a la plana següent

LA GESTIÓ DE LA SEQUERA

Ve de la plana anterior

posta, tot i que llavors —en unes paraules que s'han entès amb posterioritat— ja va dir que calia estudiar el volum de cabal del Segre a la tardor. «Ja veurem si hi baixa aigua», va dir Narbona. També apuntava noves fórmules i apostava per la compra dels drets d'aigua als regants.

Mentrestant, i encara intentant obviar la paraula *transvasament*, el conseller de Medi Ambient era objecte de totes les crítiques, «per manca d'informació, transparència i planificació durant la sequera». Cansat de ser l'ase dels cops, Baltasar trencava el silenci i la seva fidelitat al ministeri dimecres passat. El conseller explicava que el ministeri tenia coneixement del transvasament del Segre des del mes de novembre, en la mateixa data que s'havia parlat de la portada en aigua en vaixell des d'Almeria, i va reblar el clau assegurant que havia estat precisament la ministra qui li havia demanat que el tema no sortís a la llum fins després de les eleccions. El ministeri, però, va negar el pacte de silenci. El mateix dia, el president de la Generalitat, José Montilla, va demanar una trobada amb Mas, que es produirà dilluns.

Les relacions entre els governs català i espanyol, però, continuaven tensant-se. Dijous el president en funcions del govern espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, va afirmar que tampoc en sabia res del transvasament i va reiterar, com ho havia fet abans la ministra, que cal buscar altres solucions per garantir aigua a la regió metropolitana. Divendres, però, Montilla va decidir pren-

La segona dimissió de Salvadó

GUSTAU MORENO / Tortosa

● Dos anys després, la sala d'actes del Palau Abària de Tortosa podria ser l'escenari de la segona dimissió del delegat de la Generalitat a les Terres de l'Ebre, Lluís Salvadó. El 12 de maig del 2006, la causa de la renúncia de Salvadó i de la resta de directors territorials d'ERC va ser la polèmica per l'Estatut i el trencament del primer tripartit. Ara la causa seria que tirés endavant el transvasament del Segre com a solució per afrontar la falta d'aigua a l'àrea de Barcelona. De fet, Salvadó ja ha comunicat a Carod-Rovira que marxarà cap a casa. Els directors territorials d'ERC li donarien suport i també marxarien amb ell.

Salvadó va aconseguir un veritable cop d'efecte dijous al matí, quan la portada del diari El Punt anunciava que el delegat de la Generalitat dimitiria si l'executiu català impulsava la connexió temporal del Segre amb el riu Llobregat. El dia abans, el conseller Baltasar havia admès que havia amagat el transvasament del Segre per la proximitat de les eleccions, i havia anunciat que el govern també estudiava transportar aigua amb tren. Fins aquell moment, Salvadó s'havia mostrat molt prudent a l'hora de parlar del Segre o de la possible recuperació de la interconnexió de xarxes, i la realitat és que la falta de comunicació entre Barcelona i Tortosa va provocar que el delegat

Una imatge de la primera dimissió de Salvadó i els directors territorials d'ERC. / G.M.

a l'Ebre quedés en evidència el 18 de març. Així, mentre Salvadó assegurava al territori que la Generalitat no havia fet «ni cap encàrrec ni cap estudi» sobre possibles captacions de l'Ebre o del riu Segre, el conseller Joaquim Nadal admetia per primer cop que el govern català estudiava la viabilitat de fer una actuació en cas «d'extrema necessitat». Després, el conseller Baltasar ja va confirmar obertament el projecte, que Salvadó havia atribuït a «especulacions» dels grups de l'oposició. Això va fer que tant Salvadó com ERC comencessin a desconfiar de les veritables intencions de Medi Ambient. De fet, els republicans van reunir-se dijous sant, i després de Pasqua van emetre un comunicat en què criticaven

obertament la gestió d'ICV al capdavant de la conselleria. «No han preparat el país per afrontar una situació absolutament previsible», sentenciava la nota emesa per la regional d'ERC.

Amb tot, ERC no és l'únic partit de l'Ebre que s'ha revoltat contra els plans de la Generalitat. ICV va refermar, també dimecres, la seua adhesió al *Compromís per l'Ebre*, el document que el PSC, ERC i ICV van signar l'any 2003 amb la Plataforma en Defensa de l'Ebre. Així, els ecosocialistes van rebutjar el transvasament del Segre i la interconnexió de xarxes. Només el PSC ebrenc ha evitat qüestionar la política hidrològica del govern, i dilluns podria donar suport a una interconnexió d'emergència.

ERC crea una comissió per seguir la «crisi de l'aigua»

A.S. / Barcelona

● ERC ha decidit crear una comissió de seguiment de la «crisi de l'aigua» que serà dirigida pel secretari general, Joan Puigcercós, que liderarà, d'aquesta manera, el discurs i les solucions de les files republicanes davant de la greu sequera que viu el país. Formaran part d'aquest grup els diputats de les sectorials de Medi Ambient i Agricultura, i els dels diferents territoris afectats —Terres de l'Ebre, les comarques de Lleida i Girona—, així com diversos experts en la matèria. De fet, l'objectiu d'aquesta comissió, com va explicar la portaveu d'ERC, Marina Llansana, és «escollir el que opinen els experts» i facilitar la coordinació institucional entre els representants a les diferents administracions d'Esquerra perquè hi hagi unitat d'acció. El grup començarà per «avaluar les possibles compensacions al sector de l'agricultura» afectat per les possibles solucions damunt de la taula i estudiar una «alternativa» al pla de mesures d'emergència proposat pel conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar, en el qual s'inclou el transvasament temporal d'aigua del Segre. ERC ja s'ha mostrat públicament contrària a aquesta captació a la capçalera de l'afluent de l'Ebre, una solució que, segons el nou cap de files a Madrid, Joan Ridaó, és «inviabla». Puigcercós hi va insistir, ahir, en el seu informe davant del consell nacional.

Esta es la versión caché conservada por **iMente** de http://www.vilaweb.cat/www/elpunt/noticia?p_idcmp=2806110.
La caché de **iMente** es la instantánea de esta página que nuestro agente inteligente capturó cuando exploramos la Web de forma automática.
Es posible que esta página haya cambiado desde entonces. Pulse [aquí](#) para ver la página actual.

Se han resaltado las palabras clave: **institut destudis catalans**

La manera més fàcil de trobar un habitatge
www.elpunthabitatge.cat

PUBLICITAT

Oficin@24 hores
Empreses

| [Contactar amb El Punt](#) - [Pobles i Ciutats](#) |

Continguts generals:

Continguts d'edicions:

| [Qui som?](#) - [El Club del subscriptor](#) - [Les 24 hores d'El Punt](#) - [Publicitat](#) - [Borsa de treball](#) | [El Punt](#) | [VilaWeb](#) |

diumenge, 6 d'abril de 2008

diumenge, 6 d'abril de 2008

>

Aigües tèrboles

Eufemismes i mitges veritats han envoltat tot el procés de concreció del projecte per transvasar aigua del Segre

E.A. . Barcelona

Catalunya ha viscut un mes de veritable vertigen. La concreció que el govern prepara un transvasament del Segre per evitar els talls d'aigua a Barcelona aquesta tardor ha reactivat la guerra de l'aigua a les Terres de l'Ebre, l'ha encès al Pirineu i a Ponent, i ha provocat la divisió entre els càrrecs territorials d'ICV i EUiA depenent de si són de l'àrea metropolitana o dels territoris més afectats. A més, ha tornat a tibar les relacions entre els governs català i espanyol. Mentre el conseller de Relacions Institucionals, Joan Saura, va acusar el govern estatal de deslleial, el de medi Ambient, Francesc Baltasar, els va acusar d'amagar el transvasament per electoralisme. I mentrestant, continua sense ploure tot i les pregàries de l'arquebisbe de Barcelona.

El descrèdit dels polítics pot arribar a extrems insospitats atès el reguitzell

d'eufemismes i veritats a mitges que el govern català ha ofert a la ciutadania des que el 6 de març, en plena campanya electoral, l'actual cap de l'oposició, Artur Mas, apuntava en un míting a Tarragona que el govern preparava un transvasament del Segre per pal·liar una sequera que està posant en perill l'abastament d'aigua a la regió metropolitana de Barcelona. Una actuació que el conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar, va desmentir rotundament davant de la premsa i que ara es defensa com l'única opció viable – la més ràpida i barata – per evitar els talls d'aigua a la tardor.

+ El Segre a l'altura de l'embassament de Rialb, la setmana passada.

Ve de la plana anterior Foto: EFE

CiU va anar més enllà i va portar el possible transvasament del Segre al Parlament. Una interpel·lació del seu diputat i exconseller de Medi Ambient, Ramon Espadaler, al conseller, el 12 de març, en què detallava que el transvasament es pensava fer des d'un municipi de la Cerdanya, concretament Prats i Sansor, i amb una canonada que es faria passar per la galeria de serveis del túnel del Cadí fins a al pantà de la Baells, a la conca del Llobregat, va acabar destapant la caixa de trons que, ara s'ha sabut, estava guardada en clau al ministeri de Medi Ambient des del mes de novembre passat. I és que mentre en seu parlamentària Baltasar va continuar negant que el govern català es plantejés cap transvasament – «No i no, ni ara, ni mai», va dir el conseller – , fora, als passadissos de l'hemicicle, matisava que una captació temporal del Segre per qüestions d'emergència no seria un transvasament.

Finalment, el conseller va haver de donar la cara. Després de diverses fugues informatives, del fet que un conseller de la Generalitat – el d'Agricultura, Joaquim Llena – ho negués taxativament – perquè el seu company de govern no li havia dit res des del mes de novembre... – i de l'aparició d'unes estanques en uns prats de Prats i Sansor que marcarien el traçat que hauria de fer la canonada i que un jutjat investiga després de la denúncia dels propietaris, Baltasar va fer un pas endavant i va anar a Lleida a presentar el projecte.

El 25 de març el conseller va anunciar que el govern es plantejava una «aportació temporal, puntual i reversible» del Segre en cas que a la tardor continués sense ploure. La paraula *transvasament*, però, quedava prohibida. ICV-EUiA havien estat un dels principals opositors al transvasament de l'Ebre i, de fet, a qualsevol traspàs d'aigua de conca a conca. La situació actual els situava en una situació d'extrema feblesa mediàtica, però Baltasar la va fer encara més evident en negar-se a acceptar que havia planificat un transvasament. Primer, l'**Institut d'Estudis Catalans** i divendres passat el mateix secretari general d'ICV, Jordi Guillot, li van recordar que sí que era un transvasament.

La proposta va aconseguir reactivar la Plataforma en Defensa de l'Ebre, una entitat que té molt a veure amb la derogació del Plan Hidrológico Nacional que havia planificat el PP i que ja ha qualificat de transvassista l'actual govern tripartit. A més, els càrrecs d'ICV, EUiA i ERC a Lleida i a les Terres de l'Ebre no han mantingut la disciplina de partit i han criticat obertament el projecte. I no només això, sinó també la política comunicativa del Departament de Medi Ambient. I és que el conseller no va parlar amb ningú dels territoris afectats fins que el pla no era ja *vox populi*, va obviar que la captació d'aigua es vol fer en un espai protegit dins d'una xarxa europea d'espais naturals, va afirmar que la captació costaria 20 milions i després va haver d'admetre que eren 45...

TENSIÓ AMB L'ESTAT

Quan el govern es pensava que la seva guerra seria, doncs, amb els territoris que s'oposen al transvasament del

Segre, va aparèixer un nou front. El 26 de març, la ministra de Medi Ambient, Cristina Narbona, també fent ús de veritats a mitges, va assegurar, al costat d'un silenciós Baltasar durant la presentació a Barcelona del Congrés Mundial de la Natura, que el govern espanyol no tenia coneixement «oficial» de la proposta de l'executiu català, i en un dinar posterior amb informadors va afegir que la notícia li havia arribat per la premsa. La vicepresidenta en funcions, María Teresa Fernández de la Vega, era molt més contundent després del consell de ministres de fa dos divendres i rebutjava qualsevol transvasament, «ni de l'Ebre ni del Segre», amb la intenció de parer els peus a les primeres crítiques que ressonaven des del País Valencià i Múrcia, delitosos també per un transvasament de l'Ebre a les seves terres.

Tot i això, al principi la ministra no va descartar del tot el transvasament i va assegurar que el seu ministeri estudiaria la proposta, tot i que llavors – en unes paraules que s'han entès amb posterioritat – ja va dir que calia estudiar el volum de cabal del Segre a la tardor. «Ja veurem si hi baixa aigua», va dir Narbona. També apuntava noves fórmules i apostava per la compra dels drets d'aigua als regants.

Mentrestant, i encara intentant obviar la paraula *transvasament*, el conseller de Medi Ambient era objecte de totes les crítiques, «per manca d'informació, transparència i planificació durant la sequera». Cansat de ser l'ase dels cops, Baltasar trencava el silenci i la seva fidelitat al ministeri dimecres passat. El conseller explicava que el ministeri tenia coneixement del transvasament del Segre des del mes de novembre, en la mateixa data que s'havia parlat de la portada en aigua en vaixell des d'Almeria, i va reblar el clau assegurant que havia estat precisament la ministra qui li havia demanat que el tema no sortís a la llum fins després de les eleccions. El ministeri, però, va negar el pacte de silenci. El mateix dia, el president de la Generalitat, José Montilla, va demanar una trobada amb Mas, que es produirà dilluns.

Les relacions entre els governs català i espanyol, però, continuaven tensant-se. Dijous el president en funcions del govern espanyol, José Luís Rodríguez Zapatero, va afirmar que tampoc en sabia res del transvasament i va reiterar, com ho havia fet abans la ministra, que cal buscar altres solucions per garantir aigua a la regió metropolitana. Divendres, però, Montilla va decidir prendre les regnes de la crisi i va enviar una carta a la ministra de Medi Ambient, Cristina Narbona, en què li reclamava solucions tècniques clares davant de la negativa al transvasament per garantir el subministrament a partir de la tardor. A partir del maig, es garantiria amb el transport d'aigua en vaixell de l'aigua que s'extraurà dels aquífers de Tarragona i Reus. El mateix dia, María Teresa Fernández de la Vega reiterava la negativa al transvasament però també afirmava que el govern estatal no deixaria Barcelona sense aigua.

La Generalitat té lligat com evitar els talls a curt termini, però no, si continua sense ploure, per a la tardor. El govern manté que no hi ha temps per a altres accions que no siguin el transvasament del Segre però també és cert que des del novembre, i coneixent l'oposició frontal de l'Estat a transvasar un afluent de l'Ebre, es podria haver començat a treballar en una altra direcció.

NOTÍCIES RELACIONADES

- > [La PDE, del divorci a la reconciliació](#)
- > [ERC crea una comissió per seguir la «crisi de l'aigua»](#)

I ara els avions

■ Com que es tracta de ser constructius i de no passar-se la vida criticant, goso proposar al departament de Medi Ambient que estudiï la possibilitat de dur aigua a Barcelona en avió, per completar les operacions que té previst de fer en vaixell i en tren. L'aigua podria venir de ben lluny i així ja tindríem els famosos vols intercontinentals que necessitem com l'aigua. De passada, tindríem la cançó completa (trens, vaixells i avions) i podríem cantar-los al conseller Baltasar i al president Montilla, "*Trains and boats and planes take you away, away from me*".

És broma

■ Estic segur que tots vostès han entès que això de dur l'aigua en avions és una broma; però, com que podria ser que aquest article caigués en mans d'alguna autoritat i podria ser que aquesta autoritat s'ho prengués seriosament, deixin-me aclarir que és una broma, que no té cap mena de sentit, que no surt a compte, que no resol res. Sisplau no ho facin, entesos?

Adjectius

■ També amb voluntat constructiva, defenso la conveniència d'organitzar un concurs lingüístic. No pas el que volia fer el conseller Baltasar per mirar quina s'empescaven per no dir que un transvasament és un transvasament, aquest ja va quedar aclarit per l'Institut d'Estudis Catalans. El concurs que jo proposo no és de substantius, sinó d'adjectius. Es tracta de veure quin és el qualificatiu que més escau a l'actuació del govern català en tot aquest tema de l'aigua. La primera possibilitat que se m'acut és "ridícul", però em sembla que és massa suau i que no reflecteix prou bé tot el component d'engany que hi ha hagut en aquest afer. Potser escauria més dir-ne "aixecada de camisa", però això aniria contra les bases del concurs, que diuen que el mot triat ha de ser un adjectiu.

No és broma

■ En diguem com en diguem de l'actuació governamental en la cosa de l'aigua, el fet més greu de tot plegat no és la irresponsabilitat, no és la frivolitat. És la decisió de mentir deliberadament fins passades les eleccions. Un govern, un conseller, pot ser més o menys (in)competent però el que no pot fer és mentir impunement.

saber qui va clavar les misterioses estacues topogràfiques al voltant d'unes tranquilles vaques, en un prat del municipi de Prats i Sansor. Fins i tot l'honorable conseller d'Agricultura, que és de l'Alt Pirineu, va dir que era una al·lucinació de CiU. Si envair una propietat privada sense permís de l'amo és greu, encara ho és més emascarar la veritat en seu parlamentària. És una evidència que els actuals governants són presoners de la ferotge batalla de d'Ebre que van lliurar quan eren a l'oposició i ara, davant la incapacitat d'explicar el seu rebuig als transvasaments, han volgut manipular el significat de les paraules, amb l'única finalitat d'ocultar l'objecte del mal. Per sort, les declaracions del conseller Baltasar van ser contrarestades pel Sr. Martí i Castell, president de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, amb contundència i autoritat moral, que no hi ha cap més paraula que *transvasament* per definir un transport d'aigua des del riu Segre al Llobregat. El llenguatge no té per què estar al servei de la política.

.....
Cecilia Llesuy
La Pobla de Segur

Paraula maleïda

■ A dia d'avui cap membre del govern no ha reconegut

CARME VIDAL HUGUET

Qüestió de noms

DEVEGADES ens trobem que el nom no fa la cosa, però que la determina. Amb els governs tripartits, dels barracons ja no se'n diu barracons, sinó mòduls prefabricats; de la família, ara es veu que en diuen nuclis de cohabitació; en lloc de pobresa parlen d'inclusió social, i dels transvasaments en diuen captacions temporals d'aigua. Deia Joan Vinyoli a *Passeig d'aniversari* que els mots no són només allò que diuen, sinó també allò que, transparents, oculten. Què oculta parlar de captació temporal d'aigua per no voler-ne dir transvasament? Amaga, sobretot, la contradicció en què ha entrat aquest Govern i els partits que li donen suport respecte del seu posicionament sobre el tema de l'aigua quan eren, tots tres, partits d'oposició al Parlament de Catalunya. Parlen de captacions temporals perquè la seva actitud quan CiU ja plantejava el transvasament del Roine era de contratransvasament; i ara no volen servir-se'n, del mot, perquè es volen un Govern antitransvasament, per contra, però, proposen captacions d'aigua d'un riu de poc cabal i que la hi volen treure, l'aigua, tot just de la seva capçalera. En política, com en gairebé tot a la vida, són les accions i les actituds allò que justifica les idees, i no a l'inrevés. Com? Doncs que si una organització

política està en contra dels transvasaments per tal de materialitzar la seva política de l'aigua, no pot fer veure que, volent-la anomenar d'una altra manera, aquesta política, fa una altra cosa. És a dir, és tota una altra. Per això és que per ridícul d'aquest govern i del conseller Francesc Baltasar, el president de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans va haver de sortir, micròfons de ràdio en mà, per fer-los notar que

***Deia Joan Vinyoli que
els mots no són només
allò que diuen, sinó
també allò que,
transparents, oculten***

l'Acadèmia de la Llengua recull en el seu diccionari que, en català, d'una conca a una altra, sigui temporal o sigui continuada, se'n diu transvasament, amb la qual cosa dissabte passat l'IEC feia notar, directament i clara, per a qui se'n volia amagar, que el Govern de Catalunya és un Govern que defensa els transvasaments, mentre el conseller de Medi Ambient i Habitatge encara els nega. Si els partits que donen suport al Govern haguessin recolzat l'aposta del Roine, encara en parlaríem avui a Catalunya del tema de l'aigua? No.

Baltasar, suspès en geografia

El conseller Baltasar no està en el seu millor moment i, després de la lliçó lingüística de l'IEC pel nom del transvasament, ara cal suspendre'l en geografia perquè va dir que el Segre naix i desemboca a Catalunya. Amb els límits actuals, no, perquè el Segre naix al nord del Puigmal, a l'antic terme de Llo, municipi de Sallagosa, que, tot i que es consideri Alta Cerdanya, és dins dels límits de França, i després de 265 quilòmetres vessa les seues aigües a l'Ebre a Mequinensa, que administrativament forma part de la província de Saragossa i la comunitat d'Aragó. És a dir, que ni el naixement ni la desembocadura del Segre estan en terrenys governats per la Generalitat de Catalunya. Potser el conseller s'apunta ara a les tesis dels Països Catalans per justificar la seua afirmació.

Tura es el primer miembro del Govern que admite que se trata de un trasvase

BARCELONA L.M.

La consellera de Justicia, Montserrat Tura admitió ayer que el proyecto de captación de agua en la cabecera del Segre para llevarla hasta el Llobregat es un trasvase. Tura se remitió al Institut d'Estudis Catalans "que resolvió esto y nos dijo que cualquier paso de agua de un río a otro se le llama trasvase y que no hacía falta buscar eufemismos".

Tura se convirtió así en el primer miembro del Govern que usa el término trasvase con total normalidad y sin intentar disimular el pro-

yecto con expresiones como "captación temporal" o "medida puntual", entre otras.

Por otra parte, el conseller de Política Territorial, Joaquim Nadal, que fue quien bautizó el proyecto como "captación puntual de agua" aseguró que las cuestiones semánticas son "secundarias". Al margen de estas interpretaciones, Nadal siguió defendiendo que este proyecto no es un trasvase, sino una captación porque tiene un "carácter temporal" y no fijo como el trasvase del Ter-Llobregat.

Montilla desafía al Gobierno y hará el trasvase del Segre sin autorización

El Ejecutivo catalán prefiere arriesgarse y **empezar las obras a mediados de abril** — Fuentes socialistas admiten que se **ocultó el proyecto por motivos electorales**

MARÍA JESÚS CAÑIZARES

BARCELONA. Con o sin autorización del Gobierno de la Nación, el Ejecutivo catalán está dispuesto a empezar las obras del trasvase del Segre. Esta es la respuesta del presidente José Montilla a la negativa del PSOE, confirmada por la ministra de Medio Ambiente, a cualquier trasvase del Ebro.

Pese a insistir en que utilizar agua del Segre es el último recurso, después de otras medidas como la desalinización, el transporte de agua en barcos y el aprovechamiento de antiguos pozos y acuíferos, la Generalitat no renuncia a seguir adelante con un proyecto que debería comenzar a ejecutarse a mediados de abril para estar listo en otoño, que es la esta-

ción en la que podrían haber restricciones de agua en el área metropolitana de Barcelona si persiste la actual «emergencia nacional» que provoca la sequía. El Gobierno catalán está dispuesto a obviar el decreto ley necesario para autorizar esas obras, que tendrán un coste de 20 millones de euros, e incluso arriesgarse a que, a la larga, el PSOE decida revocar los trabajos. Una posibilidad que, por ahora, la Generalitat se resiste a creer, ya que no concibe que el PSOE consienta en dejar sin agua de boca a los ciudadanos de Barcelona.

El proyecto del Segre ha hecho aflorar las contradicciones internas de un tripartito donde ICV, que creció electoralmente gracias a sus campañas

antitransvase, ha mantenido oculto durante meses su proyecto de captar agua del citado afluente del Ebro. Mientras, ERC hace oposición desde dentro del Gobierno cuestionando una iniciativa que provoca indignación en las tierras leridanas. Precisamente ayer, los poderes locales hicieron pública la Declaración del Segre, en la que instan al consejero de Medio Ambiente y Vivienda, Francesc Baltasar (ICV), a reconducir la situación y le reprochan el «despropósito» de su gestión.

Las tierras del Ebro se sublevan

La Plataforma en Defensa del Ebro, otrora cómplice de la izquierda, se ha declarado en «confrontación» con el Gobierno de Montilla por su gestión de la sequía. Respecto al secretismo que rodeaban los planes del Gobierno catalán, que según Baltasar eran conocidos por la ministra Cristina Narbona desde el pasado mes de noviembre, fuentes socialistas han reconocido que se pospuso la publicidad del proyecto por motivos electorales e insisten

en que es ICV el que debe resolver sus problemas con su militancia.

A pesar de los desencuentros del tripartito y que el presidente Montilla quiso zanjar en un reciente almuerzo con miembros de su Ejecutivo, la versión oficial es que «el Gobierno catalán está totalmente unido en el conjunto de medidas planteadas» por el consejero Baltasar, según manifestó ayer el consejero de Política Territorial y Obras Públicas, Joaquim Nadal, quien, visiblemente tenso por la polémica, aseguró que la Generalitat no piensa provocar ningún conflicto con el Gobierno español.

Respecto al proyecto de trasvase del Ródano que defiende CiU, Nadal dijo que el Ejecutivo es receptivo a todo tipo de sugerencias, pero ahora son necesarias soluciones inmediatas, mientras que el trasvase del río francés tardaría en construirse unos quince años.

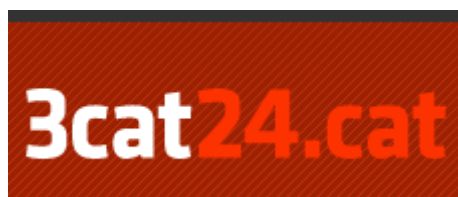
Montilla, por su parte, ha suspendido un viaje oficial a Alemania para afrontar el problema de la sequía.

«Es un trasvase y no hacen falta eufemismos», dice una consejera

El consejero de Política Territorial y Obras Públicas de la Generalitat, Joaquim Nadal, considera «secundarias» las «cuestiones semánticas y que giran alrededor de la casuística», en alusión a si la captación de agua del Segre puede considerarse un trasvase o no. «¿Pasar agua de un vaso a otro es un trasvase, sí o no?», preguntó a los periodistas. Nadal comparó esta captación temporal con «el carácter fijo y permanente del único trasvase que existe hoy en Cataluña, que es el del Ter al Llobregat». Sin embargo, una compañera de partido y de gobierno, la consejera catalana de Justicia, Montserrat Tura, despejó cualquier tipo de duda: «No es una tubería, se trata de un trasvase. El Instituto de Estudios Catalanes nos resolvió esto y nos dijo que cualquier paso de agua de un río a otro se llamaba trasvase y no hacía falta buscar otros eufemismos».

Esta es la versión caché conservada por **iMente** de <http://www.3cat24.cat/noticia/267604/politica/El-govern-insisteix-que-prendra-totes-les-mesures-necessaries-per-garantir-laigua-de-boca>.
La caché de **iMente** es la instantánea de esta página que nuestro agente inteligente capturó cuando exploramos la Web de forma automática.
Es posible que esta página haya cambiado desde entonces. Pulse [aquí](#) para ver la página actual.

Se han resaltado las palabras clave: **institut destudis catalans**

CATALUNYA SOCIETAT POLÍTICA MÓN ECONOMIA

Vídeos Àudios Enquestes Especials Galeries Serveis usuaris En directe **3cat24**

Política

Política: Les eleccions al 3cat24

Societat: Com estàs d'actualitat?
Comprova-ho jugant amb nosaltres!

Política: 11-M

Política: Diana a Zapatero: "Què t'ha fet el meu marit perquè el tractis tan malament?"

Barcelona

El govern insisteix que prendrà totes les mesures necessàries per garantir l'aigua de boca

Actualitzat a les **19:40 h** **01/04/2008**

El govern català intenta esmorteir les desavinences internes sobre el possible transvasament del Segre a la conca del Llobregat. El conseller de Política Territorial, Joaquim Nadal, ha dit, en la roda de premsa posterior a la reunió setmanal de l'executiu, que el govern preferiria no haver de dur a terme aquest transvasament, però que, si no li queda més remei, ho farà. Nadal ha considerat "secundari" el debat sobre si el projecte és un transvasament o no. A més, ha esquivat les preguntes relacionades amb la negativa del

govern espanyol de traspasar aigua del Segre i ha obert la porta, a mitjà i llarg termini, a un hipotètic transvasament del Roine, com demana CiU.

  mida del text imprimir notícia enviar a un amic Comparteix: (Què és això?)

El govern català no descarta qualsevol mesura per aconseguir el que assegura que és el seu principal objectiu: garantir l'aigua de boca. I, a mitjà i llarg termini, no tanca la porta a res, fins i tot, al **transvasament del Roine**. En la roda de premsa posterior a la reunió de l'executiu, el conseller Joaquim Nadal s'ha mostrat menys bel·ligerant al transvasament del Roine que proposa CiU. Ara com ara, ha dit, ni en el futur més immediat, no és una solució a la sequera, però Nadal entén que, tot i el caràcter antitransvasista del tripartit, no es pot descartar més endavant.

"El govern dóna ara prioritat absoluta a les solucions que siguin aplicables d'ara fins al mes d'abril, i totes les altres han de ser objecte d'una anàlisi més profunda, per la qual cosa no hi ha cap solució que es pugui descartar a mitjà o llarg termini".

De moment, el govern català **continuarà amb les obres** per poder fer un transvasament puntual Segre-Llobregat. Malgrat la negativa del govern espanyol, les obres es poden iniciar a final de mes per tenir-ho a punt, si fa falta aigua la tardor que ve. Nadal ha subratllat que aquesta és "l'últimíssima solució" que s'estudia per garantir l'aigua de boca a tots els ciutadans, "visquin on visquin".

Malgrat la insistència dels periodistes, el conseller ha evitat contestar les preguntes sobre l'oposició del govern espanyol en funcions a la captació del Segre. Això sí, s'ha mostrat convençut que "més enllà d'algunes manifestacions públiques" la Generalitat trobarà, dins i fora de Catalunya, "la màxima col·laboració institucional" per aconseguir l'objectiu de garantir l'aigua de boca a tothom. A diferència del que passa habitualment, Nadal s'ha negat a fer declaracions en castellà sobre aquest afer.

Nadal manté que és una captació, Tura admet que és un transvasament

Respecte del nom que ha de tenir el projecte, que ell mateix va batejar com una "captació temporal d'aigua", el conseller ha afirmat que les "qüestions semàntiques i que giren al voltant de la casuística" són "secundàries". Dit això, s'ha preguntat: "**Passar aigua d'un got a un altre és un transvasament, sí o no ?**".

Al marge de les interpretacions, Nadal ha continuat defensant que el projecte no és un transvasament, sinó una captació, perquè té "caràcter temporal" i això "contrasta amb el caràcter fix i permanent de l'únic transvasament que avui en dia existeix a Catalunya, que és del Ter al Llobregat".

Les declaracions de Nadal han tingut lloc després que, per primera vegada, un membre del govern hagi admès que la proposta és un transvasament. En declaracions a Catalunya Ràdio, la consellera de Justícia, **Montserrat Tura**, ha admès que el projecte és un transvasament. Tura s'ha remès a l'**Institut d'Estudis Catalans** "que va resoldre això i ens va dir que qualsevol pas d'aigua d'un riu a un altre se li diu transvasament i que no calia buscar altres eufemismes".

 Els embassaments catalans rebaixen les reserves al 19,6%, la meitat que l'any passat

 Lleida trasllada a Baltasar un no rotund al transvasament del Segre ■ La Moncloa i CiU esfumen les esperances de Baltasar d'impulsar el transvasament

 La sequera no deixa pasturar les ovelles

aiornat quinze dies l'aplicació de la fase

editorial

El conseller de Medi Ambient s'empantanega

La sequera ha abocat Catalunya a una situació preocupant. Especialment, la zona metropolitana, que necessita mesures urgents per poder garantir el subministrament al conjunt dels habitants de la zona més densament habitada del país. Però, més enllà del necessari debat i de les mesures que se'n puguin derivar, sembla evident que una possibilitat tan delicada com seria un hipotètic transvasament d'aigua del riu Segre a la conca del Llobregat

no es pot gestionar d'una manera tan nefasta com ha fet fins ara el conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar.

L'actuació del conseller ecosocialista en les últimes setmanes ha estat un autèntic cúmul de despropòsits que no només amenacen la seva credibilitat, sinó que obren velles ferides que convindria mantenir tancades. Baltasar va negar, d'entrada, que s'hagués plantejat el transvasament, i després va optar per eufemismes que li van valer fortes crí-

tiques i fins i tot la desautorització de l'Institut d'Estudis Catalans. Entre d'altres, Baltasar també va facilitar dades poc clares sobre el cost d'una intervenció que desconeixien altres membres del govern de la Generalitat i destacats integrants del seu mateix partit, com ara els responsables de les agrupacions d'ICV als territoris afectats i l'eurodiputat Raül Romeva. Un comentari a part mereix el fet que el conseller de Medi Ambient hagi encès el debat sobre el transvasament sense haver

consultat el govern de l'Estat, que és el que hi té l'última paraula. I amb aquesta posada en escena, no resulta gaire difícil entendre la reacció de l'executiu estatal, que s'ha mostrat clarament en contra de la proposta.

El conseller Francesc Baltasar hauria de mesurar una mica més les seves actuacions. En cas contrari, pot arribar a convertir en pràcticament impossible la gestió d'una qüestió que per si mateixa ja és prou complicada de resoldre.

Esta es la versión caché conservada por [iMente](#) de <http://www.vilaweb.com/www/elpunt/barcelona/editorial/>.
La caché de [iMente](#) es la instantánea de esta página que nuestro agente inteligente capturó cuando exploramos la Web de forma automática.
Es posible que esta página haya cambiado desde entonces. Pulse [aquí](#) para ver la página actual.

Se han resaltado las palabras clave: **institut destudis catalans**

[| Contactar amb El Punt_ Pobles i Ciutats_](#)

Continguts generals: ☐ Continguts d'ec

[| Qui som? - El Club del subscriptor - Les 24 hores d'El Punt - Publicitat - Borsa de treball | El Punt | VilaWeb |](#)

dimarts, 1

EDITORIAL

> El conseller de Medi Ambient s'empantanega

La sequera ha abocat Catalunya a una situació preocupant. Especialment, la zona metropolitana, que necessita mesures urgents per poder garantir el subministrament al conjunt dels habitants de la zona més densament habitada del país. Però, més enllà del necessari debat i de les mesures que se'n puguin derivar, sembla evident que una possibilitat tan delicada com seria un hipotètic transvasament d'aigua del riu Segre a la conca del Llobregat no es pot gestionar d'una manera tan nefasta com ha fet fins ara el conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar.

L'actuació del conseller ecosocialista en les últimes setmanes ha estat un autèntic cúmul de despropòsits que no només amenacen la seva credibilitat, sinó que obren velles ferides que convindria mantenir tancades. Baltasar va negar, d'entrada, que s'hagués plantejat el transvasament, i després va optar per eufemismes que li van valer fortes crítiques i fins i tot la desautorització de l'**Institut d'Estudis Catalans**. Entre d'altres, Baltasar també va facilitar dades poc clares sobre el cost d'una intervenció que desconeixien altres membres del govern de la Generalitat i destacats integrants del seu mateix partit, com ara els responsables de les agrupacions d'ICV als territoris afectats i l'eurodiputat Raül Romeva. Un comentari a part mereix el fet que el conseller de Medi Ambient hagi encès el debat sobre el transvasament sense haver consultat el govern de l'Estat, que és el que hi té

l'última paraula. I amb aquesta posada en escena, no resulta gaire difícil entendre la reacció de l'executiu estatal, que s'ha mostrat clarament en contra de la proposta.

El conseller Francesc Baltasar hauria de mesurar una mica més les seves actuacions. En cas contrari, pot arribar a convertir en pràcticament impossible la gestió d'una qüestió que per si mateixa ja és prou complicada de resoldre.

> El primer moviment de Rajoy

Mariano Rajoy ha mantingut fins a l'últim moment en secret la decisió sobre la persona que substituirà Eduardo Zaplana com a portaveu del PP al Congrés. Al final l'escollida ha estat Soraya Sáenz de Santamaría. Rajoy ha apostat, doncs, pel relleu generacional, i ara s'haurà de veure si és un retoc purament puntual o si els canvis van més enllà. La solució se sabrà el mes de juny en el congrés del partit a València. Celebrar-ho allà és un gest de Rajoy de cara a Francisco Camps, triomfador de la batalla valenciana tant amb el PSOE com amb el sector zaplanista. Per contra, al Senat, Rajoy ha optat per deixar-hi Pío García Escudero, que és qui va negociar els debats cara a cara televisius amb Rodríguez Zapatero i que ha fet la feina amb duresa, però sense els estirabots de Zaplana. La renovació ha començat amb el dubte de si hi haurà neteja a fons o simplement passaran el drap de la pols.

> L'exemple d'Escamilla

Salvador Escamilla, cantant, actor i, sobretot, radiofonista que va fer possible que la Nova Cançó fos el que va ser, va morir diumenge als 77 anys. Ahir, a la capella ardent emplaçada al Palau Marc de Barcelona, companys de professió, cantants i polítics van coincidir a subratllar la dedicació d'Escamilla a la música del país en uns temps en què per a molts era encara inimaginable la figura d'algú capaç de donar veu a cantants que, amb el temps, esdevindrien referents totals de la música i la cultura catalanes: Raimon, Llach, Bonet, Pi de la Serra, Sisa...

En uns moments en què tantes emissores de ràdio i mitjans de comunicació en general continuen menyspreant sistemàticament la música en català, el d'Escamilla hauria de servir d'exemple per fer entendre que, sense professionals fent la feina que ell va començar dècades enrere, la música del país difícilment viurà amb normalitat.

Baltasar exigeix a l'Estat una posició «clara i oficial» sobre el pla del Segre

El govern fa pinya amb el conseller, que diu que va informar el Ministeri de Medi Ambient del projecte fa mesos

IVAN VILA / Barcelona

● Al conseller de Medi Ambient i Habitatge, Francesc Baltasar, no li va quedar prou clar el rebuig expressat divendres pel govern estatal al transvasament puntual

del Segre. Les mateixes declaracions de la vicepresidenta espanyola en funcions, Maria Teresa Fernández de la Vega, que el conseller de Relacions Institucionals, Joan Saura, va titllar d'«irresponsables»,

són per Baltasar «ambigües» i poc raonades. Per això, el titular de Medi Ambient va reclamar ahir a l'Estat que anunciï de manera «clara i oficial» la seva posició respecte al pla, del qual, segons Baltasar,

l'executiu espanyol va ser informat fa mesos. El projecte de Baltasar té ara un suport sense fissures del tripartit, que ha fet pinya disciplinadament a petició del president de la Generalitat, José Montilla.

Baltasar va deixar el paper de policia dolent a Saura i ahir va optar per fer l'orni. Va admetre que del que va dir la vicepresidenta «es podria deduir que [al govern espanyol] no veuen amb bons ulls» el pla del Segre, però també va insistir que De la Vega no va parlar en cap moment del Segre, sinó de l'Ebre, tot i que la vicepresidenta va remarcar divendres, per si algú encara tenia algun dubte sobre el sentit de les seves paraules, que «Segre és Ebre».

Podria haver-hi afegit, Baltasar, tot i que no ho va fer, que no s'havia sentit al·ludit perquè De la Vega va parlar de «transvasaments insostenibles» i ell no vol fer cap transvasament. Ho podria haver dit perquè ahir el conseller va mantenir-se ferm en les seves conviccions lingüístiques i va insistir a qualificar el seu pla de «captació puntual». Quan un periodista li va recordar que fins i tot l'Institut d'Estudis Catalans ha dit que l'única paraula adequada per definir el projecte és *transvasament*, el conseller va declinar de fer cap més comentari i va posar fi a la compareixença.

Però abans, Baltasar va instar l'executiu estatal a deixar clara la seva posició «real» i «oficial» envers la proposta de la Generalitat, proposta que, segons Bal-

► **Festa de l'Aigua.** Baltasar va ser ahir a la Festa de l'Aigua, que arriba a la desena edició i que se celebra al passeig de Lluís Companys de Barcelona, convertit per a l'ocasió

en un parc temàtic per conscienciar la canalla de la importància de no malbaratar un recurs tan bàsic i tan escàs en moltes zones del planeta. A la vela de l'Agència Catalana de

l'Aigua, un grup d'animació animava els nens a demanar aigua a ens sobrenaturals. «Oh, vent del nord, fes que plougui, fes que plougui!», clamenen tots a l'una. / JUANMA RAMOS

tasar, la ministra de Medi Ambient i les autoritats competents en matèria d'aigua coneixien i estudiaven des de feia «moltes setmanes i mesos», una afirmació que contradiu Narbona. La ministra havia explicat que no ha rebut cap petició oficial de transvasament, i que va tenir notícia de les intencions de la Generalitat en una conversa informal dimarts passat. Sigui com vulgui, i mentre no hi hagi

un «no» rotund de l'Estat, el conseller, i el govern en ple, estan decidits que el projecte, com la resta de mesures engegades per garantir aigua potable fins que el 2009 entri en servei la dessalinitzadora del Llobregat, continuï endavant.

Baltasar, més qüestionat aquests dies que mai, va agrair el suport tant a Saura com a Montilla, que s'ha mostrat categòric en la defensa del pla per cap-

tar aigua del Segre. «No ens han de tremolar les cames, i si cal agafarem aigua d'on n'hi hagi. Aquest partit no pot permetre que cinc milions de catalans quedin sense aigua per beure», havia dit Montilla en el consell nacional del PSC celebrat dissabte. Era un missatge al govern estatal i una crida a fer pinya. I ja ha donat fruits. El conseller d'Agricultura, Joaquim Llena, que fins ara s'havia mostrat escèptic

amb el transvasament, va dir ahir que el govern «té l'obligació» de fer el que calgui perquè «no es pot deixar sense aigua més del 70 per cent de la població». També ERC es va alinear ahir amb el president Montilla i Baltasar, i ho va fer mitjançant un altre lleidatà, el conseller de Governació, Jordi Ausàs, que va considerar que el transvasament «no és el més desitjable, però ara ha de fer-se per no deixar des-

El PP denuncia un doble tractament en política hídrica

M.L. / EFE / València

● El secretari general del PP al País Valencià, Ricardo Costa, va dir que transvasar aigua del Segre li sembla bé, però va demanar al govern espanyol que no apliqui un tractament diferent per als territoris governats pels socialistes i que admeti que el transvasament de l'Ebre és «la millor solució» per sortir del «daberrint hídric» en què, a parer seu, ha derivat la derogació del projecte. Per la seva banda, el president d'Aragó, Marcel·lí Iglésias, va dir que no pot estar a favor de cap transvasament de l'Ebre perquè l'Estatut aragonès l'«obliga a estar-hi en contra».

proveïda una part molt important de Catalunya».

Baltasar es reunirà avui amb els convergents Ramon Espadaler i Oriol Pujol per debatre sobre la crisi. Espadaler va dir, en declaracions a RAC-1, que assistirà a la reunió «per responsabilitat», però va reclamar al PSC que, si subscriu les paraules de Saura, els 25 diputats que té al Congrés siguin conseqüents i «s'activen per parar els peus» a De la Vega.

LA CRISIS DEL AGUA / La Generalitat se encuentra con la oposición a su proyecto de los Gobiernos aragones y español y con la de CiU / El conseller Baltasar se reunirá esta tarde con los convergentes para buscar una solución

Iglesias avisa al Govern de que el Estatuto de Aragón impide trasvasar el río Segre

Montilla se enfrentará a quien sea por la situación «excepcional» y «cogerá agua de donde haya»

Viene de la primera página

«Establecimos algunas precauciones en nuestro texto y, por eso, las autoridades aragonesas no disponen de margen de maniobra, sino que están obligadas por el Estatuto», aseguró Iglesias en un encuentro que mantuvo con Montilla en el monasterio de Poblet para conmemorar el 800 aniversario del nacimiento de Jaume I.

A Montilla le va a costar salirse con la suya, porque, no sólo Iglesias, también José Luis Rodríguez Zapatero se opone contra viento y marea al trasvase. La falta de agua se está convirtiendo en un problema acuciante para la Generalitat, que observa impotente como un día tras otro amanece soleado en Cataluña. Si no llueve, el Govern se verá obligado a imponer restricciones en el suministro de agua a la capital a partir de verano.

Para no llegar a este extremo, Montilla defiende un trasvase del Segre de forma «excepcional». Pero la solución del presidente catalán no gusta a casi nadie. Sin ir más lejos, su propio partido, el PSOE, es contrario al trasvase, como dejó muy claro el pasado viernes tras la reunión del Consejo de Ministros la vicepresidenta en funciones, María Teresa Fernández de la Vega.

Los socialistas se han opuesto siempre al trasvase del Ebro, que el PP defendía para hacer llegar agua a Valencia y Murcia, dos comunidades donde el PSOE ha tenido malos resultados en las pasadas elecciones del 9-M. Esa oposición se debía en buena parte a las pre-

bado, el conseller d'Interior, el ecosocialista, Joan Saura, no dudó en acusar al Gobierno español de «deslealtad» por oponerse al trasvase del Segre.

Ayer, Montilla, lejos de censurar a Saura, dejó que se conociera su postura sobre el tema. El presidente catalán insistió en que su partido sigue estando en contra de los trasvases, sobre todo, del Ebro a Valencia, cuyo objetivo era «hacer campos de golf y grandes desarrollos urbanísticos».

Sin embargo, el presidente de la Generalitat considera diferente la situación en Cataluña, por ser «excepcional» y porque el agua se necesita «para que la gente beba». Además, «los recursos [hídricos] no son propiedad de nadie, son de todos». Por eso, el PSC «defenderá» el trasvase del Segre

El president Montilla, ayer, en Poblet. / ALBERTO ESTÉVEZ / EFE

incluso contra un Gobierno español de su mismo partido.

Una defensa que tendrá que hacer también contra CiU, que ha visto en la sequía un arma de primera magnitud para hacer oposición. Los nacionalistas se oponen al trasvase del Segre al considerar que tomar el agua de la cabecera del río, como pretende la Generalitat, es antiecológico. Además, consideran antieconómico plantear un trasvase de quita y pon, ya que la idea del Govern es retirarlo cuando vuelva a llover, lo que en opinión de CiU llevará a malgastar más de 40 millones de euros.

CiU presentará una moción para tratar de impedir que el trasvase se acuerde por decreto

Los convergentes presentarán una moción en el pleno del miércoles para que el Parlament acuerde que cualquier trasvase deba ser aprobado por la Cámara y evitar así que el Govern de la Generalitat lo impulse por decreto. No obstante, CiU se muestra dispuesta a buscar soluciones con el Ejecutivo catalán a la sequía y por eso, dos de sus representantes, Oriol Pujol y Ramon Espadaler, se reunirán esta tarde con el conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar, «dispuestos a escuchar».

Baltasar exige al Gobierno ofrecer una postura oficial y clara sobre el trasvase de agua al Llobregat

XIANA SICCARDI
BARCELONA.- La guerra del agua continúa con un pulso entre Gobierno y Generalitat en el que nadie está dispuesto a perder ni un ápice de su posición. Si el viernes fuentes del Gobierno mostraron un rechazo frontal a la posibilidad de trasvasar agua del río Segre al Llobregat para paliar la sequía, y al día siguiente el titular de Interior, Relaciones Institucionales y Participación, Joan Saura, acusaba al Ejecutivo de «deslealtad» por no apoyar un proyecto aprovechando la cercanía del color político, ayer le tocó el turno al conseller de Medi Ambient. Francesc Baltasar reclamó al Ejecutivo que salga de su «ambigüedad» sobre este proyecto, culpándole, además, de haber generado «interpretaciones erróneas». Es por ello que le exigió «un posicionamiento oficial», aunque dejó claro, en cambio, que en Cataluña «por supuesto el proyecto sigue adelante».

Su posición es clara: asegura que la vicepresidenta del Gobierno, María Teresa Fernández de la Vega nunca se ha referido al trasvase del Segre. Dijo que el pasado viernes se refirió «al río Ebro» y que, de negarse al primero, su planteamiento no es «razonable, claro y estable». No obstante, reconoció que la vicepresidenta «puede no ver con buenos ojos» la posibilidad de «aportación temporal» de agua del Segre al Llobregat; una propuesta que tanto ella como la ministra Cristina Narbona

El conseller Baltasar, ayer, durante la celebración de la X Festa de l'Aigua, en el paseo Lluís Companys. / SANTI COGOLLUDO

«conocen desde hace meses».

El conflicto en esta ocasión es, también, etimológico. Baltasar afirmó que el término trasvase es «tópico» y «enmascara la realidad». El proyecto del Govern implica, según sus palabras, «aportaciones puntuales, determinadas y precisas». Probablemente por este motivo rehusó

contestar a un periodista que ayer le preguntó por el matiz apuntado desde el Institut d'Estudis Catalans al respecto, desde donde se le corrigió su expresión «captación provisional» de agua ya que, según los expertos, el traslado de agua de un río a otro se llama trasvase. Sea trasvase o «captación provisional» o

«aportación puntual», su entrada en funcionamiento «permitiría pasar el otoño y el invierno del año que viene», dijo el conseller, ya que desde la primavera está previsto el funcionamiento de la desalinizadora del Llobregat. «Si no se hubiera hecho nada, los pantanos estarían al 10% de su capacidad», subrayó.

El presidente catalán insiste en que el PSC «defenderá» llevar agua del Segre a Barcelona

siones de los socialistas de Aragón y Cataluña, contrarios a cualquier modificación del cauce del río que abastece sus territorios.

En Valencia y Murcia creen que el PSOE les niega el agua y la mala situación del partido en estas comunidades se volvería nefasta si los socialistas aceptasen trasvases en otras autonomías. Pero Barcelona necesita agua urgente y el tripartito sufre el desgaste de la oposición, que le acusa de no hacer nada por resolver el problema.

Así que la Generalitat ha decidido coger el toro por los cuernos y enfrentarse a quien sea con tal de paliar la sequía. El pasado sá-

Esta es la versión caché conservada por [iMente](#) de <http://www.el-mundo.es/diario/catalunya/2357332.html>.

La caché de [iMente](#) es la instantánea de esta página que nuestro agente inteligente capturó cuando exploramos la Web de forma automática.

Es posible que esta página haya cambiado desde entonces. Pulse [aquí](#) para ver la página actual.

Se han resaltado las palabras clave: **institut destudis catalans**

EL MUNDO

Lunes, 31 de marzo de 2008. Año: XVIII. Numero: 6678.

ÚLTIMAS NOTICIAS

TU CORREO

SUPLEMENTOS

SERVICIOS

MULTIMEDIA

CHARLAS

TIENI

Las crisis, aunque atemorizan, nos sirven para cancelar una época e inaugurar otra (Eugenio Trias)

CATALUNYA

Baltasar exige al Gobierno ofrecer una postura oficial y clara sobre el trasvase de agua al Llobregat

XIANA SICCARDI

BARCELONA.- La guerra del agua continúa con un pulso entre Gobierno y Generalitat en el que nadie está dispuesto a perder ni un ápice de su posición. Si el viernes fuentes del Gobierno mostraron un rechazo frontal a la posibilidad de trasvasar agua del río Segre al Llobregat para paliar la sequía, y al día siguiente el titular de Interior, Relaciones Institucionales y Participación, Joan Saura, acusaba al Ejecutivo de «deslealtad» por no apoyar un proyecto aprovechando la cercanía del color político, ayer le tocó el turno al conseller de Medi Ambient. Francesc Baltasar reclamó al Ejecutivo que salga de su «ambigüedad» sobre este proyecto, culpándole, además, de haber generado «interpretaciones erróneas». Es por ello que le exigió «un posicionamiento oficial», aunque dejó claro, en cambio, que en Cataluña «por supuesto el proyecto sigue adelante».

Su posición es clara: asegura que la vicepresidenta del Gobierno, María Teresa Fernández de la Vega nunca se ha referido al trasvase del Segre. Dijo que el pasado viernes se refirió «al río Ebro» y que, de negarse al primero, su planteamiento no es «razonable, claro y estable». No obstante, reconoció que la vicepresidenta «puede no ver con buenos ojos» la posibilidad de «aportación temporal» de agua del Segre al Llobregat; una propuesta que tanto ella como la ministra Cristina Narbona «conocen desde hace meses».

El conflicto en esta ocasión es, también, etimológico. Baltasar afirmó que el término trasvase es «tópico» y «enmascara la realidad». El proyecto del Govern implica, según sus palabras, «aportaciones puntuales, determinadas y precisas». Probablemente por este motivo rehusó contestar a un periodista que ayer le preguntó por el matiz apuntado desde el **Institut d'Estudis Catalans** al respecto, desde donde se le corrigió su expresión «captación provisional» de agua ya que, según los expertos, el traslado de agua de un río a otro se llama trasvase. Sea

Información actual

- Más
- Renc
- Esta
- Susc
- Susc

Bu

Participación
Debates
Charlas
Encuentro
Correo

- Primera
- Opinión
- España
- Mundo
- Ciencia
- Economía
- Motor
- Deportes
- Cultura
- Toros
- Comunicación
- Última
- Índice del día
- Búsqueda
- Edición local
- M2
- Catalunya
- Baleares
- Servicios
- Traductor
- Televisión
- Resumen de prensa
- Hemeroteca
- Titulares
- por correo
- Suplementos
- Magazine
- Crónica
- El Cultural
- Su Vivienda
- Nueva Economía

Motor
Viajes
Salud
Aula
Ariadna
Metrópoli
Ayuda
Mapa del sitio
Preguntas
frecuentes

trasvase o «captación provisional» o «aportación puntual», su entrada en funcionamiento «permitiría pasar el otoño y el invierno del año que viene», dijo el conseller, ya que desde la primavera está previsto el funcionamiento de la desalinizadora del Llobregat. «Si no se hubiera hecho nada, los pantanos estarían al 10% de su capacidad», subrayó.

recomendar
el artículo

portada de
los lectores

copia para
imprimir

PUBLICIDAD

HACEMOS ESTO...

MAPA DEL SITIO

PREGUNTAS FR

elmundo.es como página de inicio

Cómo suscribirse gratis al canal | Añadir la barra lateral al netscape 6+ o mozilla

Otras publicaciones de Unidad Editorial: **Yo dona** | **La Aventura de la Historia** | **Descubrir el Arte** | **Siete**

© Mundinteractivos, S.A. / **Política de privacidad**

Esta es la versión caché conservada por [iMente](#) de http://www.vilaweb.cat/www/elpunt/noticia?p_idcmp=2798121.
 La caché de [iMente](#) es la instantánea de esta página que nuestro agente inteligente capturó cuando exploramos la Web de forma automática.
 Es posible que esta página haya cambiado desde entonces. Pulse [aquí](#) para ver la página actual.

Se han resaltado las palabras clave: **institut destudis catalans**

| [Contactar amb El Punt](#) - [Pobles i Ciutats](#) |

Continguts generals: ☐

Continguts d'edicions: ☐

| [Qui som?](#) - [El Club del subscriptor](#) - [Les 24 hores d'El Punt](#) - [Publicitat](#) - [Borsa de treball](#) | [El Punt](#) | [VilaWeb](#) |

dilluns, 31 de març de 2008

dilluns, 31 de març de 2008

>

Baltasar exigeix a l'Estat una posició «clara i oficial» sobre el pla del Segre

El govern fa pinya amb el conseller, que diu que va informar el Ministeri de Medi Ambient del projecte fa mesos

[IVAN VILA](#) . Barcelona

Al conseller de Medi Ambient i Habitatge, Francesc Baltasar, no li va quedar prou clar el rebuig expressat divendres pel govern estatal al transvasament puntual del Segre. Les mateixes declaracions de la vicepresidenta espanyola en funcions, María Teresa Fernández de la Vega, que el conseller de Relacions Institucionals, Joan Saura, va titllar d'«irresponsables», són per Baltasar «ambigües» i poc raonades. Per això, el titular de Medi Ambient va reclamar ahir a l'Estat que anunciï de manera «clara i oficial» la seva posició respecte al pla, del qual, segons Baltasar, l'executiu espanyol va ser informat fa mesos. El projecte de Baltasar té ara un suport sense fissures del tripartit, que ha fet pinya disciplinadament a petició del president de la Generalitat, José Montilla.

Baltasar va deixar el paper de policia dolent a Saura i ahir va optar per fer l'orni. Va admetre que del que va dir la vicepresidenta «es podria deduir que [al govern espanyol] no veuen amb bons ulls» el pla del Segre, però també va insistir que De la Vega no va parlar en cap moment del Segre, sinó de l'Ebre, tot i que la vicepresidenta va remarcar divendres, per si algú encara tenia algun dubte sobre el sentit de les seves paraules, que «Segre és Ebre».

+ Festa de l'Aigua. Foto:
JUANMA RAMOS

Podria haver-hi afegit, Baltasar, tot i que no ho va fer, que no s'havia sentit al·ludit perquè De la Vega va parlar de «transvasaments insostenibles» i ell no vol fer cap transvasament. Ho podria haver dit perquè ahir el conseller va mantenir-se ferm en les seves conviccions lingüístiques i va insistir a qualificar el seu pla de «captació puntual». Quan un periodista li va recordar que fins i tot l'**Institut d'Estudis Catalans** ha dit que l'única paraula adequada per definir el projecte és *transvasament*, el conseller va declinar de fer cap més comentari i va posar fi a la compareixença.

Però abans, Baltasar va instar l'executiu estatal a deixar clara la seva posició «real» i «oficial» envers la proposta de la Generalitat, proposta que, segons Baltasar, la ministra de Medi Ambient i les autoritats competents en matèria d'aigua coneixien i estudiaven des de feia «moltes setmanes i mesos», una afirmació que contradiu Narbona. La ministra havia explicat que no ha rebut cap petició oficial de transvasament, i que va tenir notícia de les intencions de la Generalitat en una conversa informal dimarts passat. Sigui com vulgui, i mentre no hi hagi un «no» rotund de l'Estat, el conseller, i el govern en ple, estan decidits que el projecte, com la resta de mesures engegades per garantir aigua potable fins que el 2009 entri en servei la dessalinitzadora del Llobregat, continuï endavant.

Baltasar, més qüestionat aquests dies que mai, va agrair el suport tant a Saura com a Montilla, que s'ha mostrat categòric en la defensa del pla per captar aigua del Segre. «No ens han de tremolar les cames, i si cal agafarem aigua d'on n'hi hagi. Aquest partit no pot permetre que cinc milions de catalans quedin sense aigua per beure», havia dit Montilla en el consell nacional del PSC celebrat dissabte. Era un missatge al govern estatal i una crida a fer pinya. I ja ha donat fruits. El conseller d'Agricultura, Joaquim Llena, que fins ara s'havia mostrat escèptic amb el transvasament, va dir ahir que el govern «té l'obligació» de fer el que calgui perquè «no es pot deixar sense aigua més del 70 per cent de la població». També ERC es va alinear ahir amb el president Montilla i Baltasar, i ho va fer mitjançant un altre lleidatà, el conseller de Governació, Jordi Ausàs, que va considerar que el transvasament «no és el més desitjable, però ara ha de fer-se per no deixar desproveïda una part molt important de Catalunya».

Baltasar es reunirà avui amb els convergents Ramon Espadaler i Oriol Pujol per debatre sobre la crisi. Espadaler va dir, en declaracions a RAC-1, que assistirà a la reunió «per responsabilitat», però va reclamar al PSC que, si subscriu les paraules de Saura, els 25 diputats que té al Congrés siguin conseqüents i «s'activin per parar els peus» a De la Vega.

Baltasar va ser ahir a la Festa de l'Aigua, que arribava a la desena edició i que se celebrava al passeig de Lluís Companys de Barcelona, convertit per a l'ocasió en un parc temàtic per conscienciar la canalla de la importància de no malbaratar un recurs tan bàsic i tan escàs en moltes zones del planeta. A la vela de l'Agència Catalana de l'Aigua, un grup d'animació animava els nens a demanar aigua a ens sobrenaturals. «Oh, vent del nord, fes que

plogui, fes que plogui!», clamaven tots a l'una.

NOTÍCIES RELACIONADES

- > [El PP denuncia un doble tractament en política hídrica](#)
- > [El pantà de Mequinensa puja en pocs dies l'equivalent a tres minitransvasaments](#)
- > [La postura de l'Aragó](#)
- > [Baltasar no es creu el «no» de De la Vega al pla del Segre](#)
- > [El pantà de Mequinensa guanya més de 350 hm³ i un 20% en pocs dies](#)

Aquest és un servei de notícies creat pel diari **El Punt** i distribuït per **VilaWeb**.
És prohibida la reproducció sense l'autorització expressa d'Hermes Comunicacions S.A.

LA CALLE / Las perlas

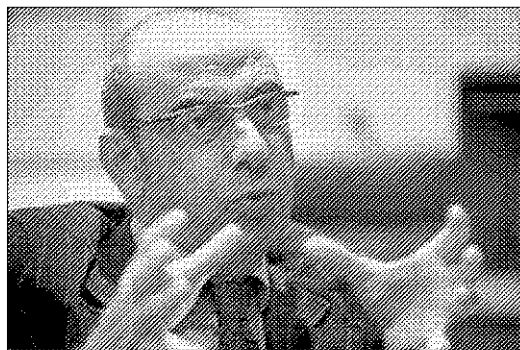
Agua va

FRANCESC ARROYO

»**Vocabulario tripartito.** CiU ha encontrado una mina en el léxico que utiliza el Gobierno catalán. Su portavoz parlamentario, Oriol Pujol Ferrusola, ha ofrecido esta semana una lista de equivalencias: lo que antes eran "barracones" son ahora "aulas prefabricadas". El que otrora se llamara "cuarto cinturón" debe llamarse en adelante "ronda del Vallès". Ya no hay "familia", sino "unidades de cohabitación" y la más jugosa: un "trasvase" se ha convertido en "aportación temporal de agua".

»**El nombre de las cosas.** ¿Es un trasvase el del Segre, negado primero y asumido después por Francesc Baltasar, consejero de Medio Ambiente? Baltasar conminó a los periodistas a no utilizar esa palabra —"no lo permitiré", llegó a decir— y, visto que la amenaza no surtía efecto, les pidió que inventaran otra. El Institut d'Estudis Catalans salió a la palestra para recordar al consejero que lo del Segre se llama y se llamará "trasvase".

»**Pregúntale a Alicia.** La política lingüística del tripartito recuerda la situación que reproduce

Francesc Baltasar. / GIANLUCA BATTISTA

Lewis Carroll en *Alicia en el país de las Maravillas*. Alicia se encuentra con un personaje llamado Humpty Dumpty y cruzan este diálogo actualísimo: "Cuando yo uso una palabra —dijo Humpty Dumpty— esa palabra significa lo que yo quiero que signifique". "La cuestión es —dijo Alicia— si se puede hacer que las palabras signifiquen cosas distintas". "La cuestión —replicó Humpty Dumpty— es saber quién manda. Eso es todo".

»**Noticias de la naturaleza.** Francisco Gil Hellín es arzobispo de Burgos y tiene opinión sobre la Ley del Aborto. Es, afirma con la rotundidad del propietario de la verdad más verdadera, "contraria al sentido común y a la ley natural". Ahora sólo le queda explicar qué es el sentido común y qué es la ley natural. Por menos puede recibir el Nobel.

»**Varas de medir.** Josep Huguet, consejero de Innovación y dirigente de ERC afín a Josep Puigercós, cree que está muy mal que Josep Lluís Carod hable en público de sus proyectos de futuro, en vez de hacerlo en el seno del partido. No le pareció mal que Puigercós abandonara el Gobierno catalán y sólo luego lo comunicara a ERC.

Esta es la versión caché conservada por [iMente](#) de http://www.elpais.com/articulo/cataluna/Agua/va/elpepiespcat/20080330elpcat_24/Tes/.
La caché de [iMente](#) es la instantánea de esta página que nuestro agente inteligente capturó cuando exploramos la Web de forma automática.
Es posible que esta página haya cambiado desde entonces. Pulse [aquí](#) para ver la página actual.

Se han resaltado las palabras clave: **institut destudis catalans**

LA TELE QUE ELLOS QUIEREN VER

EL PAÍS edición impresa | CATALUÑA

Primera Internacional España Economía Opinión Viñetas

Sociedad Cultura Gente Ob

ELPAIS.com Edición impresa Cataluña

FRANCESC ARROYO

Agua va

FRANCESC ARROYO 30/03/2008

Vota

Resultado ★★★★★ 0 votos

- Vocabulario tripartito. CiU ha encontrado una mina en el léxico que utiliza el Gobierno catalán. Su portavoz parlamentario, Oriol Pujol Ferrusola, ha ofrecido esta semana una lista de equivalencias: lo que antes eran "barracones" son ahora "aulas prefabricadas". El que otrora se llamara "cuarto cinturón" debe llamarse en adelante "ronda del Vallès". Ya no hay "familia", sino "unidades de cohabitación" y la más jugosa: un "trasvase" se ha convertido en "aportación temporal de agua".

La noticia en otros webs

[webs en español](#)
[en otros idiomas](#)

- El nombre de las cosas. ¿Es un trasvase el del Segre, negado primero y asumido después por Francesc Baltasar, consejero de Medio Ambiente? Baltasar conminó a los periodistas a no utilizar

esa palabras -"no lo permitiré", llegó a decir- y, visto que la amenaza no surtía efecto, les pidió que inventaran otra. El **Institut d'Estudis Catalans** salió a la palestra para recordar al consejero que lo del Segre se llama y se llamará "trasvase".

- Pregúntale a Alicia. La política lingüística del tripartito recuerda la situación que reproduce Lewis Carroll en *Alicia en el país de las Maravillas*. Alicia se encuentra con un personaje llamado Humpty Dumpty y cruzan este diálogo actualísimo: "Cuando yo uso una palabra -dijo Humpty Dumpty- esa palabra significa lo que yo quiero que signifique". "La cuestión es -dijo Alicia- si se puede hacer que las palabras signifiquen cosas distintas". "La cuestión -replicó Humpty Dumpty- es saber quién manda. Eso es todo".

- Noticias de la naturaleza. Francisco Gil Hellín es arzobispo de Burgos y tiene opinión sobre la Ley del Aborto. Es, afirma con la rotundidad del propietario de la verdad más verdadera, "contraria al sentido común y a la ley natural". Ahora sólo le queda explicar qué es el sentido común y qué es la ley natural. Por menos puede recibir el Nobel.

- Varas de medir. Josep Huguet, consejero de Innovación y dirigente de ERC afín a Josep Puigcercós, cree que está muy mal que Josep Lluís Carod hable en público de sus proyectos de futuro, en vez de hacerlo en el seno del partido. No le pareció mal que Puigcercós abandonara el Gobierno catalán y sólo luego lo comunicara a ERC.

Vota

Resultado ★★★★★ 0 votos

Imprimir

Estadística

Enviar

Corregir

Reproducir

Derechos

Compartir:

[¿Qué es esto?](#)

Puedes utilizar el teclado:

Texto

Otras ediciones

Esta es la versión caché conservada por [iMente](#) de http://www.libertaddigital.com/opiniones/opinion_42772.html.
La caché de [iMente](#) es la instantánea de esta página que nuestro agente inteligente capturó cuando exploramos la Web de forma automática.
Es posible que esta página haya cambiado desde entonces. Pulse [aquí](#) para ver la página actual.

30/03/2008 23:11

[Portada](#) [Opinión](#) [España](#) [Mundo](#) [Economía](#) [Internet](#) [Sociedad](#) [Deportes](#) [Discapacitados](#) [Enamórate](#)

en todo LD

[Comunidad](#)[Extras](#)[Al minuto](#)[Servicios](#)[Callejero](#)[Inmobiliaria](#)

Demagogia del agua

Los trasvases son malos, salvo que sean buenos

“

Dado que la propaganda antipepera estigmatizó el franco y descriptivo nombre, lo del Segre no puede ser un "trasvase", aunque lo sea. Así, el *conseller* manifestó públicamente su esperanza de que se hallara en el futuro un nombre alternativo.

”

Al calificar de "emergencia nacional" la sequía que padece el área de Barcelona, lanzaba un anzuelo el ecocomunista Francesc Baltasar, responsable catalán de Medio Ambiente. Dejemos de lado lo discutible de la condición nacional de la emergencia, entre otras cosas porque cuando ésta concurre no hay tiempo para debates.

Ordenador Portátil Dell Latitude

Las mejores ofertas de Dell.

PVP: 1.251,64 €

Cargador De Mecher

Atrapa esta increíble promoción.

PVP: 9,00 €

¡Esa es exactamente la cuestión! Al unir tal sustantivo con tal adjetivo se desencadenan sinergias dramáticas y se suspende el juicio. Si se tratara de nuda emergencia, sin nacionalidad, también habría que darse prisa, claro está, pero nada impediría que mientras se allegan los hectolitros necesarios, los arremangados catalanes diéramos en comentar algunas cosas. Como por ejemplo:

- ¿No decíamos que los trasvases ni en pintura?
- Pues sí, fíjate qué cosas. Eran malos malísimos por definición.
- Un estropicio ecológico, una usurpación.
- Una intromisión en los cursos que la madre Naturaleza ha tenido a bien establecer para las aguas dulces.

no va a desdecirse de tanta mentira como propaló. Y si los barceloneses nos quedamos sin agua, allá nos las compongamos. Saura ha respondido acusando al Gobierno español de traición. Tiene razón, pero debería incluir al tripartito del que forma parte. Ambos gobiernos han traicionado a la verdad y a la ciudadanía. Qué sed.

Juan Carlos Girauta es uno de los autores del blog [Heterodoxias.net](#) .

(2008-03-27) El partido como patria

(2008-03-25) Le falta altura a esa bajeza

(2008-03-24) Segundo escrutinio: el del cielo de Moncloa

(2008-03-23) La dinámica

(2008-03-20) El error Kosovo

Otros artículos

Gana 400 en 1½ hora

En 1 mes nuestro Software ganó 1.544 partidos de fútbol.

www.TradeSoEasy.net

Más Ofertas Aquí

Las mejores marcas de ropa

Regístrate GRATIS en Buyvip, Club de Compras líder, y compra de rebajas.

PVP: Consultar

Oferta de vinos

6 excelentes vinos a mitad de precio. Además con regalo de un sacacorchos profesional.

PVP: 35,90 €

Multiestación Kettler Delta XI

La mayor oferta en Fitness.

PVP: 899,00 €

JORDI RIBOT

Tocando fondo. El nivel de las aguas del pantano de Susqueda sigue muy bajo a pesar de las últimas lluvias caídas en la cuenca del Ter

Emergencia nacional

● El Govern califica en términos dramáticos la sequía y trata de buscar un pacto con CiU que ahuyente la guerra del agua

RAMON SUÑE
Barcelona

Catalunya vive un estado de "emergencia nacional" por culpa de la sequía y es tal la gravedad de la situación que está más que justificado un acuerdo político al

más alto nivel, entre el presidente de la Generalitat y el líder de la oposición. El conseller de Medi Ambient i Habitatge, Francesc Baltasar, hizo ayer esta apelación, con tintes dramáticos y patrióticos, para afirmar que la dimensión del problema que afron-

ta el país, con una serie amenaza de restricciones al consumo doméstico pendiendo sobre las cabezas de cinco millones habitantes del área metropolitana de Barcelona, "merecería" un encuen-

CONTINÚA EN LA PÁGINA SIGUIENTE >>>

EMERGENCIA NACIONAL EL PROBLEMA DE LA SEQUÍA Y LAS MEDIDAS PARA PALIARLO

El Govern riñe y pide ayuda a CiU

» VIENE DE LA PÁGINA ANTERIOR

tro entre el jefe del Ejecutivo catalán, José Montilla, y el presidente de la federación nacionalista, Artur Mas.

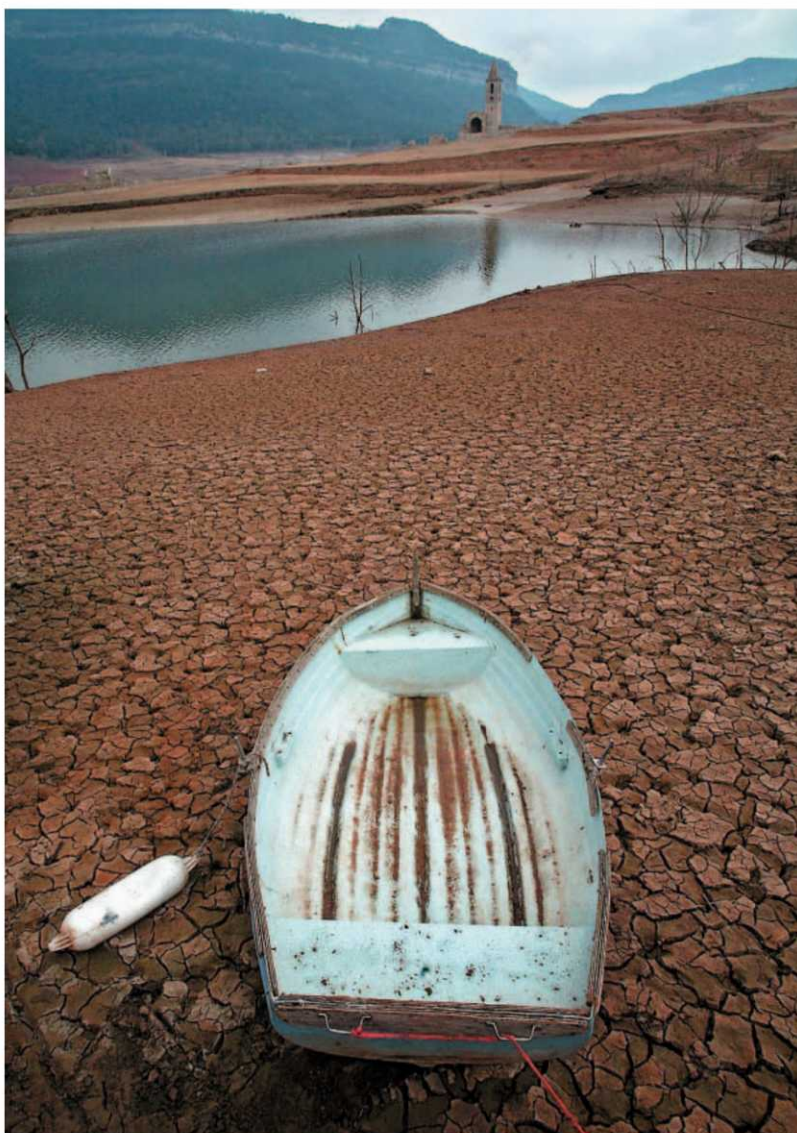
La iniciativa de Baltasar de convocar una cumbre Montilla-Mas, hecha pública en una entrevista en TV3, estuvo rodeada de cierta confusión. ¿Quién fue el padre de la idea? El conseller se la atribuyó al afirmar que trasladaría de

inmediato al president la sugerencia de una reunión con el líder opositor. Poco después, en un indisimulado intento de marcar jerarquía y de dejar claro quién es el jefe, fuentes de Presidència indicaron que el propio Montilla acababa de ordenar a Baltasar que se reuniera “urgentemente” con CiU para analizar la situación de “emergencia nacional” a la que se había referido el titular de Medi Ambient.

Francesc Baltasar acató el mandato del president y horas después se puso en contacto con CiU para comunicarle que, antes de la reunión Montilla-Mas, el Govern quería hacer un trabajo de exploración. Por ello, y a modo de sesión preparatoria de una posible cumbre, el conseller se verá el lunes con el portavoz de CiU en el Parlament, Oriol Pujol, y el diputado especialista en Medio Ambiente y ex conseller del ramo Ramon Espadaler.

Antes de desplazarse a Tarragona, Baltasar insistió en que la gravedad de la situación por la que atraviesa Catalunya como consecuencia de su déficit hídrico requiere un esfuerzo por todas las partes para evitar una “guerra del agua”. Acusó a CiU –la misma a la que, en cierto modo, reclama ayuda– de atizar el fuego del “conflicto interterritorial” criticando el plan del Govern de llevar temporalmente agua del Segre al Llobregat, es decir, el proyecto que ayer el Gobierno español –presidido, como el de la Generalitat, por un socialista– apuntó que podría vetar (véase más información en la sección de Política).

CiU respondió por boca de Oriol Pujol, quien negó toda la responsabilidad en la “guerra del agua” que le atribuyó Baltasar. “No ha sido CiU quien ha engañado a la gente, quien ha actuado con cobardía y quien ha genera-

La imagen del pantano de Sau simboliza la gravedad de la sequía que castiga a Catalunya

JORDI RIOT

do el enfrentamiento entre territorios”, dijo. Y es que CiU cree que el Govern, y especialmente Iniciativa, trata de cargarles un problema que los propios ecologistas han creado y que ha motivado el divorcio entre ICV y sus hasta hace poco queridas plataformas antitransvasistas, uno de los principales apoyos sociales del partido de Joan Saura y Francesc Baltasar.

Aun así, Oriol Pujol celebró que el Govern haya aceptado el ofrecimiento de “mano tendida” de CiU. El principal grupo de la oposición acepta todas las reuniones que el Govern esté dispuesto a realizar: la preliminar del lunes y, llegado el caso, el encuentro entre José Montilla y Artur Mas. CiU asegura que irá a estas entrevistas sin condiciones previas. En definitiva, que no planteará el

trasvase del Ródano –la principal bandera de CiU en la cuestión del agua– como exigencia. “Tenemos alternativas y proyectos y queremos conocer los del Govern con transparencia”, afirmó el portavoz convergente.

La voluntad de acuerdo entre Govern y oposición, y quizás las opciones de que la reunión entre Montilla y Mas acabe celebrándose, depende en parte de cómo se

El Institut d'Estudis Catalans dice que el enlace Segre-Llobregat es un trasvase

OSCAR MUÑOZ
Barcelona

El debate sobre si la captación de agua del Segre y su transferencia al Llobregat es un trasvase o no continúa. Como es una cuestión de palabras, la autoridad en la materia, la sección filológica del Institut d'Estudis Catalans (IEC), ayer tomó cartas en el asunto. Lo hizo por medio de su presidente, Joan Martí i Castell, quien no du-

dó en afirmar que esta actuación hidrológica prevista por el Govern para paliar los efectos de la sequía en el área de Barcelona es un trasvase.

El conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar, se niega a emplear esta palabra por considerar que no se ajusta a lo que su departamento planea para conectar los dos ríos –ya que se trata, según ha explicado, de una actuación “puntual y reversible” distinta a

lo que a menudo se asocia a trasvase (medida “estructural y duradera”). Baltasar está convencido de que los diccionarios, que a su juicio “suelen ir por detrás de las innovaciones”, recogerán en un futuro una acepción específica para este tipo de conexión.

“Lo que se le tendría que constatar –replicó ayer el presidente de la sección filológica del IEC en el programa de radio Versió RAC 1– es ‘perdone, pero usted

se equivoca; no tenemos que buscar una nueva palabra en este caso concreto porque ya existe una, por lo tanto, no nos pida que la cambiemos”. Otra cosa, continuó Martí, “es que políticamente no le guste que se tenga que usar trasvase porque hay algún compromiso que hace que sea mejor hablar de captación o de no sé qué otra cosa”. El filólogo concluyó que “la lengua no tiene que estar al servicio de la política”.

Los diccionarios, al menos los vigentes, son claros. El de la Real Academia Española dice que trasvasar es “pasar un líquido de un recipiente a otro”. Y el del IEC, en catalán, “hacer pasar agua de un río a otro”. Otra cosa es que se

Medi Ambient opta por utilizar en sus documentos el término ‘auxilio’ de un río a otro

quiera añadir algún adjetivo que dé cuenta, por ejemplo, de sus reducidas dimensiones o de su provisionalidad.

El Govern ha tomado la iniciativa y ha optado por el término *auxilio*. En los documentos sobre el plan que nos ocupa así se ha hecho. La actuación es “un auxilio del Segre al Llobregat”.

Entre lo que se dice y lo que se escribe

■ La Conselleria de Medi Ambient estima que la sequía puede obligar a cortes de suministro domiciliario en la región de Barcelona y Girona en otoño si continúa el descenso de reservas. Por ello, la propuesta de un trasvase temporal desde el Segre al Llobregat (con una conducción a través de la galería de servicio del túnel del Cadí) se juzga como la mejor opción, "pues permitiría garantizar que no se produzcan cortes domiciliarios durante el otoño". El objetivo sería que los embalses no bajen del 15%. Medi Ambient precisa que este trasvase sería de ocho meses como máximo y que, superada la sequía, se desmontarían las bombas de impulsión, las válvulas y conducciones. Se ha informado que la transferencia máxima sería de 1,5 m³ por segundo, siempre que en el punto de captación de Isòvol pase un caudal aproximado de 3 m³/s, para preservar un caudal mínimo de mantenimiento en el Segre del 1,1 m³/s.

Pero la propuesta de borrador (en castellano) que ha elaborado Medi Ambient para la memoria técnica del real decreto del Gobierno no dice exactamente lo mismo. El texto señala que la transferencia se haría cuando los embalses del Ter y del Llobregat estén por debajo del 20% de su capacidad máxima (ahora están al 21%). Pero el segundo condicionante da a entender una transferencia de mayor cuantía pues textualmente señala que "el volumen anual transferido no será mayor de 45 hm³ y el régimen de extracción se ajustará a las necesidades que en cada momento se prevean en el sistemas receptor". / A. Cerrillo

desarrolle la próxima semana el debate de una moción presentada por CiU. En ella se pide que el Govern informe con carácter previo al Parlament de todas las propuestas de actuación que comporten una transferencia de agua y que ninguna se lleve a cabo "sin el conocimiento y el pronunciamiento favorable del Parlament".

Mientras, el presidente de la Generalitat no sólo puso los puntos sobre las íes a la iniciativa de Baltasar de organizarle una cita con Artur Mas. También habló de la sequía y de los posibles paliativos para esta enfermedad que aqueja a Catalunya. Lo hizo en declaraciones a la cadena Ser, antes de que el Gobierno de España conociera el informe de la ministra Cristina Narbona sobre la escasez de agua en el país y de que la vicepresidenta María Teresa Fernández de la Vega insinuara que el Ejecutivo no está por la labor trasvasar ni una gota del río Ebro

CUMBRE GOVERN-CIU

El president ordena a Baltasar explorar con CiU la posibilidad de una reunión con Mas

LA GRAN APUESTA

Montilla confía en las desalinizadoras pero antes promete agua de donde sea

(entiéndase en este caso, también, su afluente el Segre).

"Nuestra obligación es estudiar todas las posibilidades y trabajar en el peor de los escenarios, porque hemos de garantizar a los ciudadanos el consumo de agua", declaró Montilla. El president remarcó que "ojalá no sea necesario ni captar agua del Segre ni llevar agua con barcos". Pero, añadió que "si no llueve hemos de tener hechas las previsiones para que la gente tenga agua".

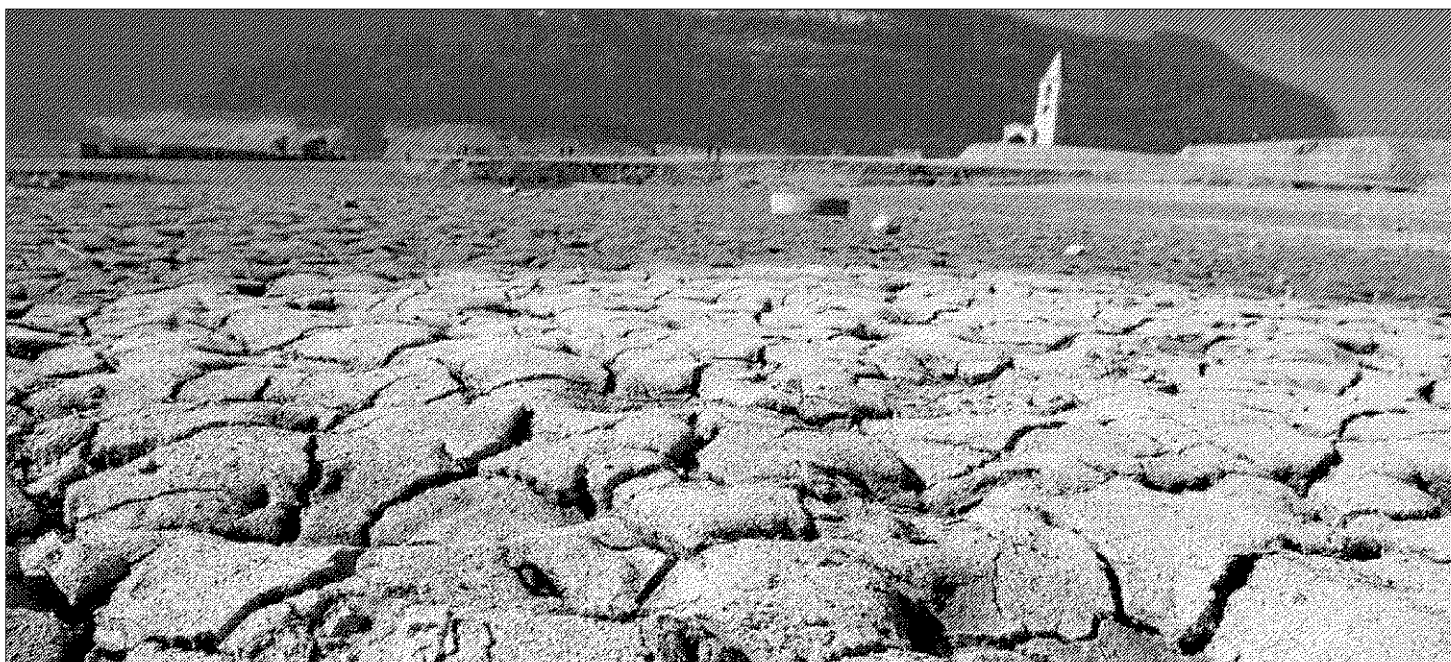
Montilla recordó que la gran apuesta del Govern son las desalinizadoras. La primera que entrará en servicio -la de El Prat- no lo hará hasta abril del 2009. Por eso, y siempre que no caiga agua del cielo, "tendremos que sacarla de donde sea sin quitársela a nadie". En este sentido, el president recordó que "estamos recuperando pozos, y acuíferos, mejorando la red de distribución", e insistió en que cualquier infraestructura para la captación de agua del Segre sería "temporal".●

Renfe reparte dispensadores

■ Nueva iniciativa para concienciar sobre el ahorro de agua. Renfe distribuyó ayer mil dispensadores de riego en la estación de Sants entre los viajeros de trenes de media distancia, según informó la compañía, que destacó que esta acción forma parte de su compromiso con el medio ambiente en un momento de alta preocupación por la sequía. El aparato, que se instala en las macetas, permite ahorrar hasta el 80 por ciento de

agua que se emplea habitualmente en su riego, ya que proporciona la cantidad exacta que necesita cada planta y evita el goteo de la parte baja del tiesto. Aunque el riego de plantas en maceta no está prohibido por el desarrollo del decreto para paliar la sequía, los Ayuntamientos recomiendan ser cuidadosos también en este caso. Los dispensadores se entregaron en bolsas de papel reciclado junto con las instrucciones de uso.

MEDI AMBIENT ■ ELS EFECTES DE LA SEQUERA

L'embassament de Sau es troba actualment al 13 per cent de la seva capacitat, la xifra més baixa en els seus 43 anys d'història ■ MARTA PICH

“Emergència nacional”

■ El conseller Baltasar demana per sorpresa que es reuneixin José Montilla i Artur Mas per parlar de la sequera ■ CiU accepta el repte de manera immediata ■ La primera trobada de contacte, dilluns mateix

J. Elcacho / O. Margalef
BARCELONA / TARRAGONA

El conseller de Medi Ambient i Habitatge, Francesc Baltasar, va demanar ahir la celebració d'una reunió entre el president de la Generalitat, José Montilla, i el líder de CiU, Artur Mas, per intentar consensuar les actuacions necessàries per fer front a la sequera i evitar les restriccions d'aigua. Baltasar va indicar que una

L'IEC confirma que la paraula és 'transvasament'

■ El president de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans va afirmar ahir a RAC 1 que no existeix cap altra paraula que *transvasament* per definir un transport d'aigua des del riu Segre al Llobregat.

reunió d'aquest tipus és necessària i urgent per combatre l'“emergència nacional” de la sequera. La proposta de Francesc Baltasar es va donar a conèixer en una entrevista a TV3, molt poques hores després que el mateix conseller defensés en conferència informativa l'oportunitat i viabilitat de les propostes del seu departament per evitar les restriccions d'aigua, com a mínim fins al mes d'octu-

bre. Entre les actuacions d'emergència que Baltasar va donar per assumides pel govern destaca el transvasament temporal d'aigua del Segre fins a la conca del Llobregat a través del túnel del Cadí.

Pocs minuts després de l'anunci inesperat de Francesc Baltasar, el portaveu de CiU al Parlament, Oriol Pujol, va anunciar que la coalició nacionalista acceptava la proposta i que espe-

rava “la comunicació de dia i hora” per a la celebració de la trobada. Entremig van quedar els retrets del conseller Baltasar, que acusa CiU d'atacar els enfrontaments territorials i sectorials, i del portaveu de CiU, que afirma que és el mateix conseller qui ha enganyat el Parlament i els ciutadans.

Montilla delega

A migdia, el president de la Generalitat, José Montilla va anunciar que encarregaria al conseller Francesc Baltasar que convoqui “urgentment” CiU per analitzar la situació d'emergència per sequera. A primera hora de la tarda, el conseller Baltasar es va posar en contacte telefònic amb Oriol Pujol i es va concretar la convocatòria d'una primera reunió de contactes per dilluns. La reunió haurà de servir per preparar les negociacions entre govern i oposició, sense descartar la possibilitat que se celebri la trobada Montilla-Mas. L'objectiu: el primer pas per a un pacte nacional de l'aigua, al qual es cridarà també la resta de partits polítics. ■

Les frases

“L'aigua és un tema capital de país; govern i oposició han d'anar a l'una”

José Montilla
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“CiU intenta convertir la sequera en font de conflictes territorials o intersectorials”

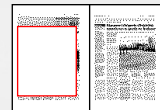
Francesc Baltasar
CONSELLER DE MEDI AMBIENT I HABITATGE

“No ha estat CiU qui ha enganyat la població, ni qui ha actuat amb covardia”

Oriol Pujol
PORTAVEU DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ AL PARLAMENT

“Un polític no vol dir ‘transvasament’ però la llengua no està al servei de la política”

Joan Martí i Castell
PRESIDENT DE LA SECCIÓ FILOLÒGICA DE L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS

La crisi hídrica ► El projecte qüestionat

Pàgines 30 i 31 ►►►

El Govern atura el transvasament del Segre i descol·loca Medi Ambient

De la Vega rebutja el pla per considerar-lo «insostenible» socialment, econòmicament i mediambientalment **Baltasar demana una cimera entre Montilla i Mas, però el president la menysté i ordena que hi vagi ell**

MANEL MANCHÓN / MADRID
ESTHER CELMA / TARRAGONA

La vicepresidenta del Govern, Maria Teresa Fernández de la Vega, va posar fi ahir a la controvertida intenció del conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar, de transvasar al Llobregat aigua del Segre (afluent de l'Ebre i, en conseqüència, conca dependent de l'Administració central). El projecte de transvasament no ha estat la guspira inicial de la guerra de l'aigua a Catalunya. Els regants del Ter van ser els primers a protestar per la reducció del cabal en benefici de Barcelona i la seva àrea metropolitana. Però la intenció d'extreure aigua del Segre (primer silenciada per Medi Ambient i després relativitzada) ha desencadenat una tempesta majúscula. El no de De la Vega, per tant, és un inaudit punt final, ja que implica que la combustió política a què s'ha exposat Baltasar durant les últimes dues setmanes ha estat en va.

«El Govern no s'oposa amb caràcter general als transvasaments. S'oposa als transvasaments d'aigua que resulten insostenibles des del punt de vista social, econòmic, i mediambiental, com és el cas de l'Ebre, que ni hi és ni hi serà». Així es va expressar la vicepresidenta al final de la reunió del Consell de Ministres. No va voler entrar a definir, com insistia Baltasar, si el pla Segre és o no un transvasament. El conseller, gairebé en solitari, diu que no. Senzillament, el Govern central descarta ara com ara reobrir al Congrés dels Diputats el debat dels transvasaments. Obligaria el PSOE a defensar el que tant va criticar al seu dia per a desgast del PP.

OBRES SENSE PERMÍS // En qualsevol cas, De la Vega no es va acarnissar amb Baltasar. Al contrari. Va donar a entendre que la Generalitat té en línies generals ben enfocada la sequera amb el conjunt de mesures destinades a garantir el subministrament domèstic. A aquesta puntualització es va afegir ahir la Conselleria de Medi Ambient per no entrar definitivament el pla. De fet, la intenció inicial era jo encara és, no queda clar llançar la canalització del transvasament sense que el Govern central hagi autoritzat encara la captació perquè, el dia que ho fes, ja s'estigués en disposició de bombar. ¿In-

►► El conseller Francesc Baltasar, dijous, explica el projecte de transvasament del Segre, a Barcelona.

L'IEC corregeix el conseller i l'insta a parlar de transvasament

►► Sembla que el conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar, no es podrà vanter en el futur d'haver inventat una nova paraula. Davant les desconcertants declaracions de dijous, en què va anticipar que els periodistes s'haurien de treure del barret de copa un terme per definir la «captació provisional» d'aigua del Segre, el president de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), Joan Martí i Castell, va explicar ahir, en una entrevista a Rac1, que no hi ha cap altra paraula que «transvasament» per definir el projecte que intenta posar en marxa el responsable de la Generalitat.

►► No per ser una mesura «desmontable» i «reutilitzable», i no per durar un màxim de vuit mesos, deixa de ser un transvasament, tal com pretenia Baltasar, que dijous va defensar la seva postura amb l'argument que «els diccionaris van per darrere de la imaginació». Martí i Castell, especialista en Història de la Llengua i Sociolingüística, no s'ha mossegat la llengua: «El que pot passar és que políticament no li agradi utilitzar transvasament perquè hi ha algun compromís que fa que sigui millor que es parli de captació o una altra cosa, però la llengua no té per què estar al servei de la política».

comprensible? La veritat és que els últims passos fets pel conseller Baltasar han embolicat tant la troca que no es descarta cap hipòtesi.

Una bona mostra d'aquest embolic és el que va tenir lloc ahir, a primera hora del matí, amb Baltasar també com a protagonista. En una entrevista a *Els matins* de TV-3, el conseller va manifestar que la situació és d'«alerta nacional» i que com a tal es mereix una cimera entre el president, José Montilla, i el líder de l'oposició, Artur Mas. Va ser una reliscada. Montilla no en sabia res.

El líder de CiU va recollir ràpidament el guant i va acceptar anar a la reunió. Des de la presidència de la Generalitat, intentant no aprofundir encara més el forat en què acabava de ficar-se Baltasar, es va suggerir amb elegància que fos precisament el conseller qui convoqui i assisteixi a la cimera l'acabada d'inventar.

Així serà. Se celebrarà dilluns, però davant l'absència de Montilla, Mas ha decidit delegar en Ramon Espadaler i Oriol Pujol.

La pregunta clau sense respondre, però, és: des de la Conselleria de Medi Ambient a un projecte de transvasament sense consultar-ho prèviament amb el Govern central? Fonts del departament donen a entendre que el Ministeri de Medi Ambient, encara que no fos oficialment, n'estava al cas. La campanya electoral va impedir un debat més obert, suggereixen.

LLENA, INCRÈDUL // El canvi que ahir va donar a entendre la vicepresidenta del Govern seria, en aquest sentit, una resposta al volum que ha adquirit la protesta. Baltasar és el fusible útil davant tanta tensió. No és que caigui de la Generalitat, però la seva imatge sembla que ara no importa.

el bàlsam

TARRAGONA I REUS DIUEN 'SÍ'

SOLIDARITAT

☞ Tarragona i Reus van proporcionar al conseller Francesc Baltasar una mica d'ànima per poder suportar la dura jornada d'ahir. Els dos municipis han acceptat enviar aigua a l'àrea metropolitana de Barcelona en cas que es mantingui la situació d'excepcionalitat per falta de pluja. Baltasar, que ahir es va reunir, en dues trobades, amb els alcaldes de Reus i Tarragona, Lluís Miquel Pérez i Josep Fèlix Ballesteros, respectivament, per tractar aquesta qüestió, va agrair en gran manera aquest sí. El conseller va aplaudir la «solidaritat» de Tarragona i Reus, un gest que, va dir, ajudarà a evitar «la set», a més de ser un element de «vertebració» del país.

COST PER PRECISAR

☞ Els vaixells no sortiran del port de Tarragona amb aigua procedent de Tarragona, Reus i del polígon petroquímic «fins a finals de maig», va indicar el conseller, que no va concretar el cost de noliejar aquests vaixells. La xifra la donarà a conèixer la setmana que ve. En total, el Camp de Tarragona aportarà 4,4 hectòmetres cúbics d'aigua a Barcelona.

RECERCA D'ALIATS

☞ El procés es realitzarà sota la supervisió d'una comissió de seguiment, de la qual s'ha invitat a formar part els agricultors i regants, després que Unió de Pagesos (UP) anunciés «mobilitzacions imminents». Baltasar també proposarà a la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona la creació d'una unitat que avaluï com funciona el procés d'extracció i trasllat d'aigua des dels pous tarragonins.

Una bona mostra d'això és la xocant aparició que va protagonitzar el conseller d'Agricultura, Joaquim Llena. Va dir que no li constava el projecte de transvasar aigua del Segre a la conca del Llobregat (per ser un pla de la Generalitat, resulta com a mínim estrany) i va afegir que quan CiU va denunciar l'existència d'aquest pla li va costar creure que fos cert, i que fins i tot avui encara li costa creure-ho. És una declaració insòlita, ja que fa menys d'un mes Llena es declarava a favor d'interconnectar totes les conques catalanes.

La jornada, en definitiva, va resultar curiosa. Va marcar un punt d'inflexió la vicepresidenta del Govern i el seu no al transvasament, però el més singular va ser que ho digués després que aquest aprovés transvasar 39 hectòmetres cúbics del Tajo per a consum humà. ■

Esta es la versión caché conservada por **iMente** de http://www.elperiodico.cat/default.asp?idpublicacio_PK=46&idioma=CAT&idnoticia_PK=495754&idseccio_PK=1021&h=.

La caché de **iMente** es la instantánea de esta página que nuestro agente inteligente capturó cuando exploramos la Web de forma automática.

Es posible que esta página haya cambiado desde entonces. Pulse [aquí](#) para ver la página actual.

el Periódico.cat

Identif

PORTADA	OPINIÓ	INTERNACIONAL	POLÍTICA	SOCIETAT	CATALUNYA	ECONOMIA	TECNOLOGIA
----------------	--------	---------------	----------	----------	-----------	----------	------------

Portada > Societat

imprimir

enviar

votar

29/3/2008 LA CRISI HÍDRICA

L ' IEC corregeix el conseller i l ' insta a parlar de transvasament

MÉS INFORMACIÓ

El Govern atura el transvasament del Segre i descol·loca Medi Ambient

Tarragona i Reus diuen ' sí '

Esquerra i dirigents d ' Iniciativa qüestionen la gestió de Baltasar

EL PERIÓDICO

Sembla que el conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar, no es podrà vanter en el futur d ' haver inventat una nova paraula. Davant les desconcertants declaracions de dijous, en què va anticipar que els periodistes s ' haurien de treure del barret de copa un terme per definir la "captació provisional" d ' aigua del Segre, el president de la Secció Filològica de l ' Institut d ' Estudis Catalans (IEC), Joan Martí i Castell, va

explicar ahir, en una entrevista a Rac1, que no hi ha cap altra paraula que "transvasament" per definir el projecte que intenta posar en marxa el responsable de la Generalitat.

No per ser una mesura "desmuntable" i "reutilitzable", i no per durar un màxim de vuit mesos, deixa de ser un transvasament, tal com pretenia Baltasar, que dijous va defensar la seva postura amb l ' argument que "els diccionaris van per darrere de la imaginació". Martí i Castell, especialista en Història de la Llengua i Sociolingüística, no s ' ha mossegat la llengua: "El que pot passar és que políticament no li agradi utilitzar transvasament perquè hi ha algun compromís que fa que sigui millor que es parli de captació o una altra cosa, però la llengua no té per què estar al servei de la política".

imprimir

enviar

votar

PARTICIPACIÓ - Compartir - ¿Què són aquests serveis?	EINES Sigues el primer a conèixer aquesta notícia amb l'aplicació ÚLTIMA HORA Rep El PERIÓDICO al teu correu amb el Butlletí de titulars. Rep les alertes per sms al teu mòbil.
---	---

ENLACES PATROCINADOS

Esta es la versión caché conservada por **iMente** de http://www.elperiodico.com/default.asp?idpublicacio_PK=46&idioma=CAS&idnoticia_PK=495754&idseccio_PK=1021&h=.

La caché de **iMente** es la instantánea de esta página que nuestro agente inteligente capturó cuando exploramos la Web de forma automática.

Es posible que esta página haya cambiado desde entonces. Pulse [aquí](#) para ver la página actual.

Se han resaltado las palabras clave: **institut destudis catalans**

Por estar conectado el: **31 / Marzo / 2008** a las **11:15** de la mañana
Has sido seleccionado como posible ganador de un **Audi A5**.
Si has llegado a tiempo, haz click aquí:

Iden

PORTADA

OPINIÓN

INTERNACIONAL

POLÍTICA

SOCIEDAD

CATALUNYA

ECONOMÍA

TECNOLOGÍA

Portada > Sociedad

imprimir

enviar

votar

29/3/2008 LA CRISIS HÍDRICA

El Institut d ' Estudis Catalans corrige al ' conseller ' y le insta a hablar de trasvase

MÁS INFORMACIÓN

[El Gobierno aborta el trasvase del Segre y descoloca a Medi Ambient](#)

[Tarragona y Reus dicen ' Sí '](#)

[Esquerra y dirigentes de Iniciativa cuestionan la gestión de Baltasar](#)

EL PERIÓDICO

Parece que el *conseller* de Medi Ambient, Francesc Baltasar, no podrá ufanarse en el futuro de haber inventado una nueva palabra. Ante sus desconcertantes declaraciones del jueves, en las que anticipó que los periodistas tendrían que sacarse un término de la chistera para definir la "captación provisional" de agua del río Segre, el presidente de la Sección Filológica del

Institut d ' Estudis Catalans (IEC), Joan Martí i Castell, explicó ayer, en una entrevista concedida a Rac1, que no existe otra palabra que "trasvase" para definir el proyecto que intenta poner en marcha el responsable del *Govern* .

No por ser una medida "desmontable" y "reutilizable", y no por durar un máximo de ocho meses, deja de ser un trasvase, como pretendía Baltasar, que el jueves defendió su postura con el argumento de que "los diccionarios van por detrás de la imaginación". Martí i Castell, especialista en Historia de la Lengua y Sociolingüística, no se ha mordido la lengua: "Lo que puede pasar es que políticamente no le guste utilizar trasvase porque hay algún compromiso que hace que sea mejor que se hable de captación u otra cosa, pero la lengua no tiene por qué estar al servicio de la política".

imprimir

enviar

votar

PARTICIPACIÓN

- Compartir

- ¿Qué son estos servicios?

HERRAMIENTAS

Sé el primero en conocer esta noticia con la aplicación **ÚLTIMA HORA**

Recibe El PERIODICO en tu correo con el Boletín de titulares.

Recibe las **alertas por sms** en tu móvil.

ENLACES PATROCINADOS

El govern de l'Estat desautoritza el transvasament del Segre a Barcelona

La Generalitat Valenciana aprofita l'última riuada de l'Ebre per tornar a reclamar els «excedents que llança al mar»

GUSTAU MORENO / AGÈNCIES / Tortosa
● El govern de l'Estat va tancar ahir l'aixeta del Segre i de l'Ebre per a l'àrea metropolitana de Barcelona. La vicepresidenta del govern en funcions, Maria Tere-

sa Fernández de la Vega, va refermar que plantejar un transvasament seria «insostenible des del punt de vista econòmic, social i mediambiental», i va deixar clar que «l'Ebre és Segre». La ministra feia les de-

claracions poc després que el conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar, digués que Catalunya es troba en una situació d'«emergència nacional» per la sequera, i de reiterar que el projecte del govern cata-

là no és un transvasament, sinó una «captació d'aigua puntual i extraordinària». Però la Generalitat Valenciana va aprofitar aquest context per tornar a reclamar l'arribada dels «excedents» de l'Ebre.

Segons De la Vega, el govern de l'Estat no ha variat la seua posició respecte als transvasaments, tot i que no s'hi oposa amb caràcter general. L'executiu és partidari de fer una política «diversificada» de l'aigua, que implica la potenciació de les plantes dessalinitzadores, l'ús de les aigües subterrànies, la millora i modernització dels regadius, i l'ús dels drets dels regants per garantir aigua per a l'abastiment humà. Però el compromís del govern estatal de no tocar l'Ebre no ha canviat, segons la ministra, que va remarcar que «l'Ebre és Segre». A més, la vicepresidenta va advertir que la política hidrològica a Catalunya serà la mateixa que a la resta de l'Estat, basada en «els instruments que ja s'estan utilitzant». De fet, De la Vega va fer aquestes declaracions a la roda de premsa posterior al Consell de Ministres, que ahir sí que va autoritzar una inversió de 12 milions d'euros a la dessalinitzadora de Carboneras, la planta d'Almeria des d'on es podria transportar aigua a Barcelona. Pocs hores abans, el conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar, va aprofitar una visita a Tarragona i Reus per remarcar que el projecte

La vicepresidenta del govern en funcions, Maria Teresa Fernández de la Vega, abans d'iniciar la compareixença d'ahir. / EFE

de la Generalitat per injectar aigua del Segre al riu Llobregat no és un transvasament, sinó una captació puntual i temporal. Aquest és el discurs amb què el govern ha intentat fer pedagogia durant l'última setmana de la bondat dels seus plans, tot i que ha topat amb la incomprensió de bona part de la societat civil de les Terres de l'Ebre i de les comarques

de Lleida. Fins i tot el president de la secció filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, Joan Martí i Castell, va dir ahir que no hi ha una altra paraula més que *transvasament* per definir la captació que el govern vol fer al Segre.

La Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE) ja prepara un calendari de mobilitzacions, que donarà a conèixer dimarts, i ha

acusat el tripartit de fer tot el contrari d'allò que deia quan el PSC, ERC i ICV estaven a l'oposició. D'altra banda, la Federació de Regants de la Conca de l'Ebre va consensuar un document en què també s'oposa a qualsevol extracció de la conca. De fet, rebutja expressament la possible captació des del Segre. A més, alerta que els efectes de la sequera es

podrien notar especialment al Delta, ja que la collita d'arròs perillaria si no es pot garantir el cabal ecològic. En la mateixa línia, el govern de CiU a l'Ajuntament d'Ampostes sotmetrà dilluns a votació una moció per reclamar més transparència en la gestió dels recursos hídrics, i per rebutjar la venda d'aigua de Tarragona i el possible transvasament del Segre.

Rambla:
«Montilla
demana l'aigua
que sobra»

● El vicepresident primer i portaveu del govern valencià, Vicente Rambla, va assegurar ahir que, amb només tres dies del cabal que ara baixa per l'Ebre, es podria fer el transvasament que «demanen» el País Valencià, Múrcia i Almeria. Rambla va valorar així la proposta del govern català de transferir aigua del Segre al Llobregat. Segons Rambla, el president José Montilla no pot fer la mateixa política que el PSOE sobre els transvasaments, ja que «els seus ciutadans no ho entendrien». El portaveu de la Generalitat Valenciana va recordar que Montilla ha adoptat, una setmana després de les eleccions estatals, el mateix plantejament que «sempre» ha defensat el PP: «Demanar l'aigua que sobra, que no s'utilitza i se'n va al mar». En aquest sentit, la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre va anunciar una nova avinguda a l'eix central del riu durant el cap de setmana, tot i que encara falta molt per millorar la situació de sequera a la conca.

Una entitat ecologista portarà el govern a la fiscalia de Medi Ambient

● L'entitat ecologista lleidatana Ipcena va anunciar ahir que presentarà una denúncia contra la Generalitat a la fiscalia de Medi Ambient «per presumptes delictes de prevariació» i «abús de poder» per haver iniciat unilateralment el procés per transvasar aigua del Segre cap al Llobregat.

Segons Ipcena, el projecte del Departament de Medi Ambient «suposaria una autèntica transgressió de les normes legals bàsiques que regulen l'estat de dret i un estat democràtic», ja que l'entitat considera que el govern ha actuat «per decret, al més pur estil de

les declaracions d'estat d'excepció pròpies dels governs totalitaris».

Ni informació ni estudi d'impacte

L'associació ecologista acusa la Generalitat de saltar-se «tots els processos previstos d'informació, transparència i participació pública». També argumenta que el projecte s'ha redactat sense la corresponent avaluació d'impacte mediambiental. En darrer lloc, Ipcena recorda que el projecte hauria de passar pel Congrés, pel ministeri, pel Parlament i pel Consell de l'Aigua de la Conca de l'Ebre.

L'informe xifra el cost en 45 milions, el doble de l'anunciat per Baltasar

● L'informe tècnic oficial elaborat per l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) per justificar «l'auxili del Segre al Llobregat a través del túnel del Cadí» i avaluar-ne el cost xifra en 45 milions d'euros el pressupost de l'obra. Aquesta quantitat dobla folgadamente els 20 milions en què el conseller Francesc Baltasar va pressupostar el projecte aquest dimarts durant una visita a les Terres de Lleida.

El document de l'ACA recull també que «l'actuació és absolutament provisional», de manera que les bombes, vàlvules i canonades es desmuntarien

quan s'acabés l'episodi d'excepcionalitat per manca d'aigua.

Recomana fer les obres sense permís

L'informe tècnic proposa començar les obres «al voltant del 15 d'abril», però alhora constata que «les circumstàncies polítiques actuals de finals de legislatura impossibiliten la tramitació esmentada per l'actual govern espanyol [un real decret consolidat per les noves Corts]», vistiplau imprescindible per transvasar l'aigua. Aquest horitzó hauria endarrerit l'inici de les obres fins als mesos de juny o juliol.

LA PICOTA

JOAN VÁZQUEZ

SECRETARIO GENERAL DE IPCENA

La entidad ecologista presentará la semana que viene, ante la Fiscalía de Medio Ambiente, una denuncia por presuntos delitos de prevaricación con el medio ambiente y el abuso de poder en la forma con la que se ha intentado llevar a cabo el trasvase del río Segre. Los proyectos públicos deben pasar por tramitaciones de transparencia y no a la torera.

FERNÁNDEZ DE LA VEGA

VICEPRESIDENTA DEL GOBIERNO

La vicepresidenta primera del Gobierno en funciones ha asegurado que la posición del Gobierno central no ha cambiado y que no ha habido trasvase del Ebro, ni lo habrá. Con respecto al del Segre, dice que el Gobierno se opone a los trasvases de agua que resultan insostenibles desde el punto de vista económico, social y medioambiental.

JOAN MARTÍ CASTELL

PRES. SEC. FILOLÓGICA DEL IEC

El titular de la sección filológica del Institut d'Estudis Catalans ha tenido que venir a explicarle al *conseller* Baltasar

que no existe más palabra que trasvase para definir la captación de agua que el Govern quiere hacer en el Segre para trasladarla hasta la cuenca del Llobregat. Y aunque no le guste, siempre se ha dicho así.

JOSÉ MONTILLA

PRESIDENT DE LA GENERALITAT

El President avala las medidas anunciadas por la Generalitat ante una situación de excepcionalidad. A su juicio,

la situación actual es fruto de la dejadez de los gobiernos anteriores y su falta de inversión en políticas hidráulicas durante 23 años. No es cuestión de echar la culpa a nadie, sino de buscar soluciones a la situación.

El Institut d'Estudis Catalans corrige a Baltasar sobre la palabra "trasvase"

BARCELONA

El presidente de la Sección Filológica del Institut d'Estudis Catalans, Joan Martí, corrigió al *conseller* de Medi Ambient, Francesc Baltasar, de que no hay ninguna otra palabra, diferente de "trasvase", para definir lo que quiere hacer el Govern con el agua del Segre.

Martí dijo en RAC-1 que el *conseller* se equivoca y que "no se tiene que buscar una palabra nueva porque ya existe una" en este caso. En este sentido, manifestó "que lo que puede pasar es que políticamente no le guste que se tenga que utilizar

trasvase, porque hay algún compromiso que hace que sea mejor que se hable de captación".

"La lengua no tiene por qué estar al servicio de la política", declaró. Martí replicó a Baltasar, el cual ha pedido a los periodistas que utilicen una palabra diferente a *trasvase*. En este sentido, el presidente de la Sección Filológica del IEC contestó al *conseller* que "si a alguien tiene que pedir que se establezca una palabra nueva por algún concepto, a quien lo tiene que pedir es a la Acadèmia de la Llengua".

PRIVAT

El del Segre és un transvasament

El conseller Baltasar va demanar imaginació a periodistes i acadèmics per buscar un nom que li agradés més per al transvasament del Segre i ahir li va contestar amb fermesa a RAC1 el president de la secció filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, Joan Martí i Castell, que va explicar el que és obvi: que no hi ha cap altra paraula diferent de transvasament per definir el que es vol fer amb l'aigua del Segre. Era evident per a tothom, menys per a Baltasar, que portar aigua d'un lloc a un altre, segons tots els diccionaris, és un transvasament per molt que el qualifiqués de puntual i esporàdic. I com va aclarir el filòleg, no correspon a periodistes ni a acadèmics buscar paraules per substituir les que ja existeixen, perquè "la llengua no té per què estar al servei de la política". És a dir, que continuem parlant de transvasament malgrat el conseller.

Las obras del trasvase del Segre deberán comenzar sin el decreto que las avale

El informe de la ACA señala que **las obras deben empezar en abril** para que terminen en el plazo previsto y no ve factible que se apruebe **un decreto ley hasta el verano**

J. GUIL

BARCELONA. Una mala solución provisional que encima puede naufragar por culpa de la burocracia. El informe técnico sobre el trasvase del río Segre que ha elaborado la Agencia Catalana del Agua (ACA) propone que las obras empiecen «alrededor del 15 de abril», para que estén listas a mediados de otoño, lo que supone iniciar las mismas antes de la aprobación del decreto ley que requiere el proyecto.

Según el informe de la ACA, el cumplimiento de este calendario obligaría a empezar los trabajos en poco más de dos semanas, algo que parece improbable, si se tiene en cuenta que el actual Gobierno está en funciones y que no habría tiempo suficiente para aprobar el real decreto ley que requieren las obras y que tendría que ser convalidado por el Congreso y la

¿Qué es un trasvase?

El presidente de la sección filológica del Instituto de Estudios Catalanes, Joan Martí i Castell, aseguró ayer que no existe otra palabra más que trasvase para definir la captación de agua que el tripartito quiere hacer en el Segre. Francesc Baltasar se niega a hablar de trasvase porque a él no le «vale» la prueba del diccionario. «De aquí a poco encontraremos una palabra para definir lo que haremos en el Segre», dijo el conseller. «Lo que puede pasar es que políticamente no le guste utilizar trasvase, porque hay algún compromiso que hace que sea mejor que se hable de captación o de no sé qué otra cosa, pero la lengua no tiene por qué estar al servicio de la política», concluyó el filólogo.

Confederación Hidrográfica del Ebro.

Siempre según el informe de la ACA, para disponer del agua del Segre en Barcelona en septiembre, pues, el gobierno catalán debería iniciar los trabajos antes de disponer de este decreto ley. «Las circunstancias políticas actuales de finales de legislatura imposibilitan la tramitación citada por el actual Gobierno español. Por tanto, la aprobación del real decreto ley corresponderá al nuevo Gobierno salido de las elecciones del 9 de marzo y su convalidación por parte de las nuevas Cortes, lo que nos lleva a los meses de junio-julio de 2008», señala el informe de la ACA, al que ha tenido acceso ABC.

Medio Ambiente, más optimista

Por contra, fuentes del Departamento de Medio Ambiente señalaron a ABC que siguen confiando en que podrán comenzar las obras del trasvase con el aval del nuevo Gobierno constituido en el bolsillo, y precisaron que el inicio de las obras puede retrasarse unas semanas y «no pasa nada».

Las mismas fuentes señalaron que aunque no se tenga un

decreto de ley aprobado, bastaría con un apoyo del nuevo Gobierno —que presumiblemente se traduciría luego en un aval mayoritario en el Congreso—, para comenzar las obras sin temor a tener que pararlas.

Más caro de lo que dijo Baltasar

Por otra parte, el informe de la ACA revela que, en su conjunto, las obras costarían unos 45 millones de euros, mucho más de los más de 20 millones que predijo el conseller Baltasar, y durarían un máximo de cinco meses.

Los trabajos requerirían de cinco actuaciones concretas. En una primera fase se captaría el agua en Isòvol (Girona) mediante bombas y posteriormente se construiría la cañería que transportaría los recursos hasta la boca norte del túnel del Cadí.

Una tubería de 4,3 kilómetros transportaría el agua a lo largo de los 4,3 kilómetros túnel del Cadí y la llevarían después hasta el río Grèixer, afluente del Llobregat. Todos los elementos hidráulicos instalados, «serán desmantelados una vez se desactive el auxilio desde el Segre» para, posteriormente, ser reutilizados.

El Gobierno se opone al trasvase del Segre y desautoriza el plan de la Generalitat

Cataluña califica de «emergencia nacional» la sequía y pondrá multas por llenar las piscinas

Viene de primera página

La vicepresidenta, María Teresa Fernández de la Vega, ya dijo ayer que no piensa hacerlo. Pero el Ejecutivo catalán también se ha buscado problemas con los agricultores, con los ecologistas y hasta con la sección filológica del Institut d'Estudis Catalans, que ayer confirmó que, diccionario en mano, lo que se quiere hacer con el Segre es sin duda un trasvase.

Consciente de que su oposición al trasvase del Ebro que propuso el PP sigue en la memoria de los votantes, el PSOE no quiere oír hablar de la propuesta catalana. El Segre es afluente del Ebro, así que De la Vega mostró la clara hostilidad del Gobierno a la idea de la Generalitat cuando dijo que «ni hay ni habrá trasvase» desde ese río.

El pánico a que la consigna anti-trasvase *Lo riu és vida* vuelva a resonar en las calles de pueblos y ciudades de Cataluña, esta vez contra los socialistas, ha puesto muy nerviosos a los consejeros de la Generalitat. En especial al de Medio Ambiente, Francesc Baltasar, que acumula actuaciones cuestionables desde que la sequía se convirtió en noticia. Fue Baltasar quien ayer habló de «emergencia nacional».

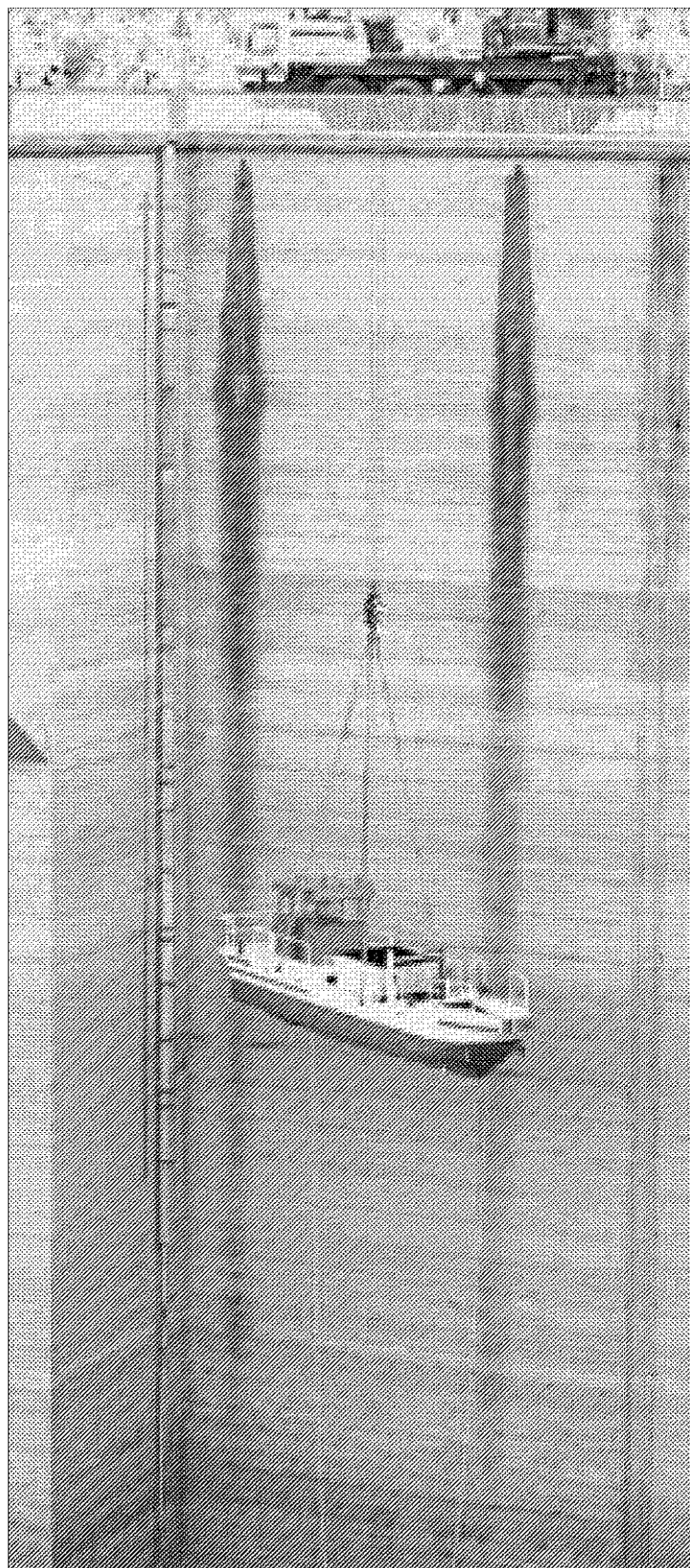
El consejero intentó primero esquivar en sus comparecencias hablar sobre el transporte de agua entre el Segre y el Llobregat que la Generalitat llevará a cabo en otoño si persisten los problemas de abastecimiento. Cuando unas estacas aparecidas en Lérida delataron las intenciones del tripartito, Baltasar

se negó a hablar de «trasvase» y prefirió «captación puntual». Ayer siguió adentrándose en el berenjenal cuando propuso una «cumbre» entre el presidente catalán y Artur Mas sin consultar a José Montilla, que le desautorizó horas después.

Al final la reunión se celebrará, pero ni Montilla ni Mas tomarán parte en ella. El presidente catalán dispuso que sea el propio Baltasar, por parte de la Generalitat, quien acuda, y CiU enviará a su portavoz parlamentario, Oriol Pujol, y al diputado Ramon Espadaler.

El área metropolitana de Barcelona también prepara medidas para apuntalar el trasvase. La Entidad de Medio Ambiente, que agrupa a 33 municipios de la provincia de Barcelona, anunció que multará con hasta 3.000 euros el despilfarro de agua, por ejemplo para llenar una piscina de más de 300 metros cuadrados. El uso de agua potable para lavar el coche se sancionará con 30 euros, y el riego de jardines se castigará con entre 50 y 1.500.

Mientras Montilla aseguraba que con el trasvase la Generalitat sólo quiere cubrirse las espaldas por si se produce «el peor de los escenarios», el principal sindicato de agricultores catalanes, Unió de Pagesos, ya ha anunciado que se plantea movilizaciones, y también las plataformas que se crearon contra el Plan Hidrológico Nacional del PP. La Federación de Ecologistas de Cataluña advirtió ayer de que, si el trasvase se lleva a cabo, denunciará a la Generalitat ante la Fiscalía de Medio Ambiente.

La Agencia Catalana del Agua bota, ayer, un barco en la presa de Sau. / R. T. / EFE

Esta es la versión caché conservada por [iMente](#) de <http://www.el-mundo.es/diario/espana/2356298.html>.

La caché de [iMente](#) es la instantánea de esta página que nuestro agente inteligente capturó cuando exploramos la Web de forma automática.

Es posible que esta página haya cambiado desde entonces. Pulse [aquí](#) para ver la página actual.

Se han resaltado las palabras clave: **institut destudis catalans**

EL MUNDO

Sábado, 29 de marzo de 2008. Año: XVIII. Numero: 6676.

ÚLTIMAS NOTICIAS

TU CORREO

SUPLEMENTOS

SERVICIOS

MULTIMEDIA

CHARLAS

TIENI

Nadie parece culpable cuando todos se equivocan (William Shakespeare)

ESPAÑA

La Generalitat proclama que la grave sequía causa una 'emergencia nacional'

A partir del lunes, en el área de Barcelona multarán por llenar piscinas, regar jardines o lavar el coche

DANIEL G. SASTRE

BARCELONA.- La Generalitat catalana ha calificado de «emergencia nacional» la grave sequía que padece esa comunidad. La palabra trasvase, maldita pero inevitable, ha provocado el enfrentamiento con el Gobierno, que debe autorizar la «captación puntual» de agua del Segre para abastecer el área de Barcelona.

La vicepresidenta, María Teresa Fernández de la Vega, ya dijo ayer que no piensa hacerlo. Pero el Ejecutivo catalán también se ha buscado problemas con los agricultores, con los ecologistas y hasta con la sección filológica del **Institut d'Estudis Catalans**, que ayer confirmó que, diccionario en mano, lo que se quiere hacer con el Segre es sin duda un trasvase.

Consciente de que su oposición al trasvase del Ebro que propuso el PP sigue en la memoria de los votantes, el PSOE no quiere oír hablar de la propuesta catalana. El Segre es afluente del Ebro, así que De la Vega mostró la clara hostilidad del Gobierno a la idea de la Generalitat cuando dijo que «ni hay ni habrá trasvase» desde ese río.

El pánico a que la consigna antitransvase Lo riu és vida vuelva a resonar en las calles de pueblos y ciudades de Cataluña, esta vez contra los socialistas, ha puesto muy nerviosos a los consejeros de la Generalitat. En especial al de Medio Ambiente, Francesc Baltasar, que acumula actuaciones cuestionables desde que la sequía se convirtió en noticia. Fue Baltasar quien ayer habló de «emergencia nacional».

El consejero intentó primero esquivar en sus comparecencias hablar sobre el transporte de agua entre el Segre y el Llobregat que la Generalitat

Información actual

- Más
- Renc
- Esta
- Susc
- Susc

Bu

Participación
Debates
Charlas
Encuentro
Correo

- Primera
- Opinión
- España
- Mundo
- Economía
- Motor
- Deportes
- Cultura
- Toros
- Comunicación
- Última
- Índice del día
- Búsqueda
- Edición local
- M2
- Catalunya
- Baleares
- Servicios
- Traductor
- Televisión
- Resumen de prensa
- Hemeroteca
- Titulares
- por correo
- Suplementos
- Magazine
- Crónica
- El Cultural
- Su Vivienda
- Nueva Economía
- Motor

Viajes
Salud
Aula
Ariadna
Metrópoli
Ayuda
Mapa del sitio
Preguntas
frecuentes

llevará a cabo en otoño si persisten los problemas de abastecimiento. Cuando unas estacas aparecidas en Lérida delataron las intenciones del tripartito, Baltasar se negó a hablar de «trasvase» y prefirió «captación puntual». Ayer siguió adentrándose en el berenjenal cuando propuso una «cumbre» entre el presidente catalán y Artur Mas sin consultar a José Montilla, que le desautorizó horas después.

Al final la reunión se celebrará, pero ni Montilla ni Mas tomarán parte en ella. El presidente catalán dispuso que sea el propio Baltasar, por parte de la Generalitat, quien acuda, y CiU enviará a su portavoz parlamentario, Oriol Pujol, y al diputado Ramon Espadaler.

El área metropolitana de Barcelona también prepara medidas para apuntalar el trasvase. La Entidad de Medio Ambiente, que agrupa a 33 municipios de la provincia de Barcelona, anunció que multará con hasta 3.000 euros el despilfarro de agua, por ejemplo para llenar una piscina de más de 300 metros cuadrados. El uso de agua potable para lavar el coche se sancionará con 30 euros, y el riego de jardines se castigará con entre 50 y 1.500.

Mientras Montilla aseguraba que con el trasvase la Generalitat sólo quiere cubrirse las espaldas por si se produce «el peor de los escenarios», el principal sindicato de agricultores catalanes, Unió de Pagesos, ya ha anunciado que se plantea movilizaciones, y también las plataformas que se crearon contra el Plan Hidrológico Nacional del PP. La Federación de Ecologistas de Cataluña advirtió ayer de que, si el trasvase se lleva a cabo, denunciará a la Generalitat ante la Fiscalía de Medio Ambiente.

recomendar
el artículo

portada de
los lectores

copia para
imprimir

PUBLICIDAD

HACEMOS ESTO...

MAPA DEL SITIO

PREGUNTAS FR

elmundo.es como página de inicio

Cómo suscribirse gratis al canal | Añadir la barra lateral al netscape 6+ o mozilla

Otras publicaciones de Unidad Editorial: **Yo dona** | **La Aventura de la Historia** | **Descubrir el Arte** | **Siet**

© Mundinteractivos, S.A. / **Política de privacidad**

Esta es la versión caché conservada por [iMente](#) de http://www.vilaweb.cat/www/elpunt/noticia?p_idcmp=2795884.
 La caché de [iMente](#) es la instantánea de esta página que nuestro agente inteligente capturó cuando exploramos la Web de forma automática.
 Es posible que esta página haya cambiado desde entonces. Pulse [aquí](#) para ver la página actual.

Se han resaltado las palabras clave: **institut destudis catalans**

La manera més fàcil de trobar un habitatge
www.elpunthabitatge.cat

PUBLICITAT

Oficina@24 hores
Particulars

VILAWEB

EL PUNT
 DIGITAL

| [Contactar amb El Punt - Pobles i Ciutats](#) |

Continguts generals: ☐

Continguts d'edicions: ☐

| [Qui som?](#) - [El Club del subscriptor](#) - [Les 24 hores d'El Punt](#) - [Publicitat](#) - [Borsa de treball](#) | [El Punt](#) | [VilaWeb](#) |

dissabte, 29 de març de 2008

dissabte, 29 de març de 2008

>

El govern de l'Estat desautoritza el transvasament del Segre a Barcelona

La Generalitat Valenciana aprofita l'última riuada de l'Ebre per tornar a reclamar els «excedents que llança al mar»

[GUSTAU MORENO AGÈNCIES](#) . Tortosa

El govern de l'Estat va tancar ahir l'aixeta del Segre i de l'Ebre per a l'àrea metropolitana de Barcelona. La vicepresidenta del govern en funcions, Maria Teresa Fernández de la Vega, va refermar que plantejar un transvasament seria «insostenible des del punt de vista econòmic, social i mediambiental», i va deixar clar que «l'Ebre és Segre». La ministra feia les declaracions poc després que el conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar, digués que Catalunya es troba en una situació d'«emergència nacional» per la sequera, i de reiterar que el projecte del govern català no és un transvasament, sinó una «captació d'aigua puntual i extraordinària». Però la Generalitat Valenciana va aprofitar aquest context per tornar a reclamar l'arribada dels «excedents» de l'Ebre.

Segons De la Vega, el govern de l'Estat no ha variat la seua posició respecte als transvasaments, tot i que no s'hi oposa amb caràcter general. L'executiu és partidari de fer una política «diversificada» de l'aigua, que implica la potenciació de les plantes dessalinitzadores, l'ús de les aigües subterrànies, la millora i modernització dels regadius, i l'ús dels drets dels regants per garantir aigua per a l'abastiment humà. Però el compromís del govern estatal de no tocar l'Ebre no ha canviat, segons la ministra, que va remarcar que «l'Ebre és Segre». A més, la vicepresidenta va advertir que la política hidrològica a Catalunya serà la mateixa que a la resta de l'Estat, basada en «els instruments que ja s'estan utilitzant». De fet, De la Vega va fer aquestes declaracions a la roda de premsa posterior al Consell de Ministres, que ahir sí que va autoritzar una inversió de 12 milions d'euros a la dessalinitzadora de Carboneras, la planta d'Almeria des d'on es podria transportar aigua a Barcelona. Poques hores abans, el conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar, va aprofitar una visita a Tarragona i Reus per remarcar que el projecte de la Generalitat per injectar aigua del Segre al riu Llobregat no és un transvasament, sinó una captació puntual i temporal. Aquest és el discurs amb què el govern ha intentat fer pedagogia durant l'última setmana de la bondat dels seus plans, tot i que ha topat amb la incomprensió de bona part de la societat civil de les Terres de l'Ebre i de les comarques de Lleida. Fins i tot el president de la secció filològica de l'**Institut d'Estudis Catalans**, Joan Martí i Castell, va dir ahir que no hi ha una altra paraula més que *transvasament* per definir la captació que el govern vol fer al Segre.

+ La vicepresidenta del govern en funcions, Maria Teresa Fernández de la Vega, abans d'iniciar la compareixença d'ahir. Foto: EFE

La Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE) ja prepara un calendari de mobilitzacions, que donarà a conèixer dimarts, i ha acusat el tripartit de fer tot el contrari d'allò que deia quan el PSC, ERC i ICV estaven a l'oposició. D'altra banda, la Federació de Regants de la Conca de l'Ebre va consensuar un document en què també s'oposa a qualsevol extracció de la conca. De fet, rebutja expressament la possible captació des del Segre. A més, alerta que els efectes de la sequera es podrien notar especialment al Delta, ja que la collita d'arròs perilla si no es pot garantir el cabal ecològic. En la mateixa línia, el govern de CiU a l'Ajuntament d'Amposta sotmetrà dilluns a votació una moció per reclamar més transparència en la gestió dels recursos hídrics, i per rebutjar la venda d'aigua de Tarragona i el possible transvasament del Segre.

NOTÍCIES RELACIONADES

- > [L'informe xifra el cost en 45 milions, el doble de l'anunciat per Baltasar](#)
- > [Una entitat ecologista portarà el govern a la fiscalia de Medi Ambient](#)
- > [Rambla: «Montilla demana l'aigua que sobra»](#)
- > [El conseller Llena diu que encara li «costa de creure's» el transvasament](#)

PER LA PARAULA 'TRANSVASAMENT'

"Vostè s'equivoca, amb tots els respectes, conseller"

El president de la secció filològica de l'**Institut d'Estudis Catalans**, Joan Martí i Castell, ha respost al conseller de Medi Ambient Francesc Baltasar, en declaracions al programa Versió RAC1, i ha assegurat que "no hi ha cap altra paraula diferent de transvasament, per definir el que es vol fer amb l'aigua del Segre". Martí ha dit a Castells que "vostè s'equivoca, amb tots els respectes, honorable conseller. Nosaltres no hem de buscar una paraula nova en aquest cas concret, perquè ja existeix una paraula. Per tant, no ens demani que la canviem". En aquest sentit, Martí ha assegurat que "ara, el que pot passar és que políticament no li agradi que s'hagi d'utilitzar transvasament, perquè hi ha algun compromís que fa que sigui millor que es parli de captació o que es parli de no sé quina altra cosa. La llengua no té perquè estar al servei de la política en aquest sentit" ha reafirmat Joan Martí.

Martí i Castell, amb el president de l'IEC **Salvador Giner**, en una imatge d'arxiu

El dirigent de l'**Institut d'Estudis Catalans** també ha remarcat que "amb tots els respectes cap als periodistes, si a algú ha de demanar que s'estableixi una paraula nova per algun concepte, a qui ho ha de demanar és a l'acadèmia de la llengua". Joan Martí ha respòs al conseller Baltasar-respecte les declaracions en les que assegurava que les acadèmies de la llengua van retardades respecte a la imaginació-, i li ha dit que "emparar-se en judicis que són gratuïts i generalitzar-los com ha fet el conseller, dient que les acadèmies van darrere la imaginació, i que és un dèficit de l'acadèmia de la llengua catalana, això em sembla que no és correcte, que no és just, i que no ho hauria de fer".

Multimèdia

 [Escoltar declaracions a RAC1](#)

 114 lectures

3 comentaris

- [La nit a RAC1](#)
- [La primera pedra](#)
- [L'Espanyol juga a RAC1](#)
- [Minoria absoluta](#)
- [Misteris](#)
- [Primer toc](#)
- [RacIncentrat](#)
- [Tot és possible](#)
- [Tu diràs](#)
- [Versió RAC1](#)
- [Via lliure](#)
-

28 Març de 2008

L ' Institut d ' Estudis Catalans assegura que el que es vol fer al Segre és un transvasament

JOAN MARTÍ i CASTELL, president de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, ha respost al conseller de Medi Ambient Francesc Baltasar, en declaracions al programa Versió RAC1, i ha assegurat que NO hi ha cap altra paraula, diferent de transvasament, per definir el que es vol fer amb laigua del Segre:

- El que se li hauria de contestar al conseller és perdoni, però vostè sequivoca, amb tots els respectes, honorable conseller. Nosaltres no hem de buscar una paraula nova en aquest cas concret, perquè ja existeix una paraula. Per tant, no ens demani que la canviem. Ara, el que pot passar és que políticament no li agradi que shagi dutilitzar transvasament, perquè hi ha algun compromís que fa que sigui millor que es parli de captació o que es parli de no sé quina altra cosa. La llengua no té perquè estar al servei de la política en aquest sentit.

Sobre les declaracions de Baltasar demanant als periodistes que utilitzessin una nova paraula per definir aquesta captació daigua, Martí ha dit:

- Amb tots els respectes cap als periodistes, si a algú ha de demanar que sestableixi una paraula nova per algun concepte, a qui ho ha de demanar és a lacadèmia de la llengua.

Martí ha respost també a les paraules del conseller assegurant que les acadèmies de la llengua van retardades respecte a la imaginació:

- Emparar-se en judicis que són gratuïts i generalitzar-los com ha fet el conseller, dient que les acadèmies van darrere la imaginació, i que és un dèficit de lacadèmia de la llengua catalana, això em sembla que no és correcte, que no és just, i que no ho hauria de fer.

Escolta l ' àudio

Escolta l ' àudio